47. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1991. NOVEMBER 6.

LUDAS MATYI

MI SZÓT ÉRTÜNK ÖNNEL!

Folytatódik a TKD és a Ludas Matyi közös kereszt-rejtvény-pályázata!

(Ne habozzon, hanem LAPOZZON a 15. oldalra!)

JELENSZKY LÁSZLÓ RAJZA

ÚJABB LEVÉL BUKARESTBE

Kedves barátaim,
román humoristák!

Bizony, negyedfél éve immár, hogy a Ludas Matyi hasábjain először írtam néktek. (Akkoriban diktátoraink – a tiétek is, a miénk is – még szakmájukban tüsténkedtek javában.)

Azt kérdeztem Tőletek első levelemben, min nevettek úgy általában, és egyáltalán: tudtok-e még. És rajtunk is, vajon?

Mert mifelénk azidőtájt nehezen kívánkozott ajkunkra egy jóízű kacagás, eh, hagyjuk a múltat. Egy amerikai költőt, Emersont idéztem: „... a keményen dolgozó ember számára nehéz és kimerítő időkben a humor éppoly természetes erősítőszer, mint az alvás: a túlfeszített agynak védelmet nyújt a haraggal és az esztelenséggel szemben".

Arról merengtem akkor (emlékeztek ugye?) hogy milyen fontos lenne leülnünk egyszer, s villányi vörösbor vagy egy flaska jófajta Zarea konyak mellett elbeszélgetnünk. Lett volna miről.

Sajnos, s ez a mostani félelmem oka, *ma* is akadna megvitatni valónk elég.

Mert hallgatom sorra szenátoraitok parlamenti felszólalásait – hátamon futkos a hideg. Mert gyűlölettől izzanak a kimondott szavak. Bukarestben bennünket gyűlölnek, magyarokat.

Barátaim, román humoristák!

Legalább Ti ne feledkezzetek meg arról, hogy utatok Európába Erdélyen keresztül vezet.

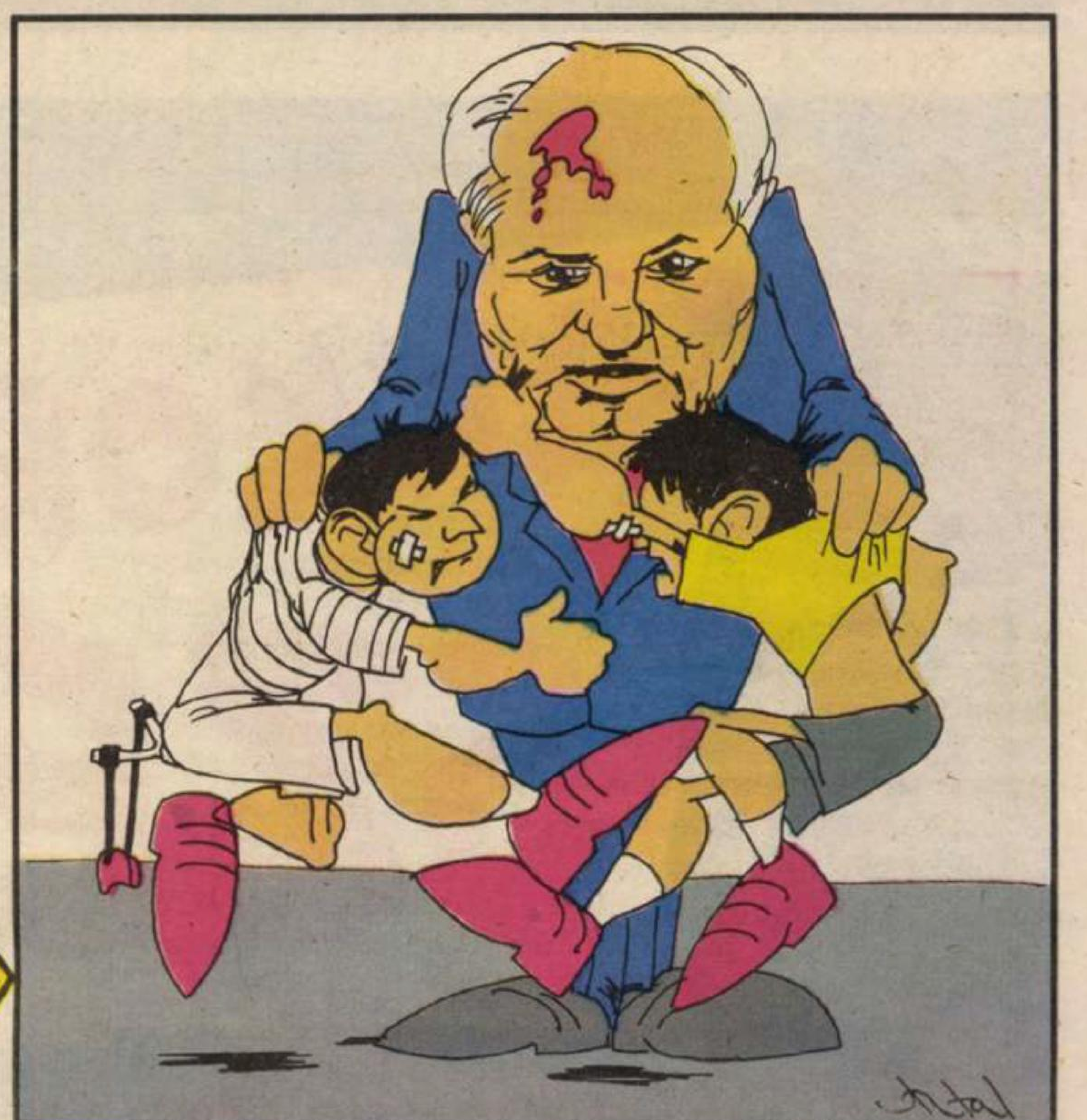
Budapestre leszállt a csontropogtató őszi est, gyúlnak a fények, búcsúzom. Fáradt vagyok, pedig szerb kollégáinknak is írni készülök még. Mert köröskörül nézek, és nagy az én aggodalmam...

Nyugodt álmokat kívánok mindanynyiunknak!

WALTER BÉLA

– Maga is a fegyverszünetet ellenőrzi?

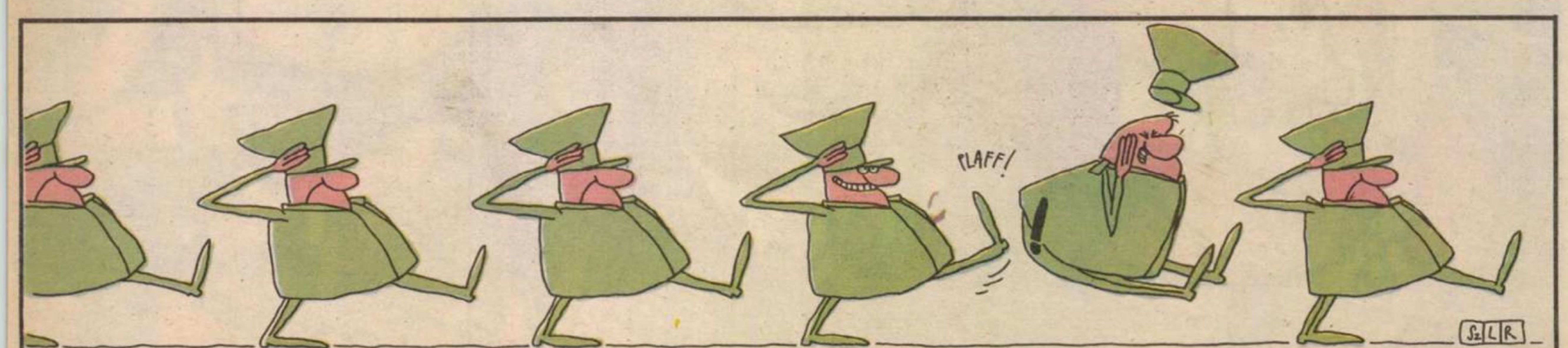
– Gorbi bácsi nem csinál nektek több fegyverszünetet, ha rosszalkodtok!

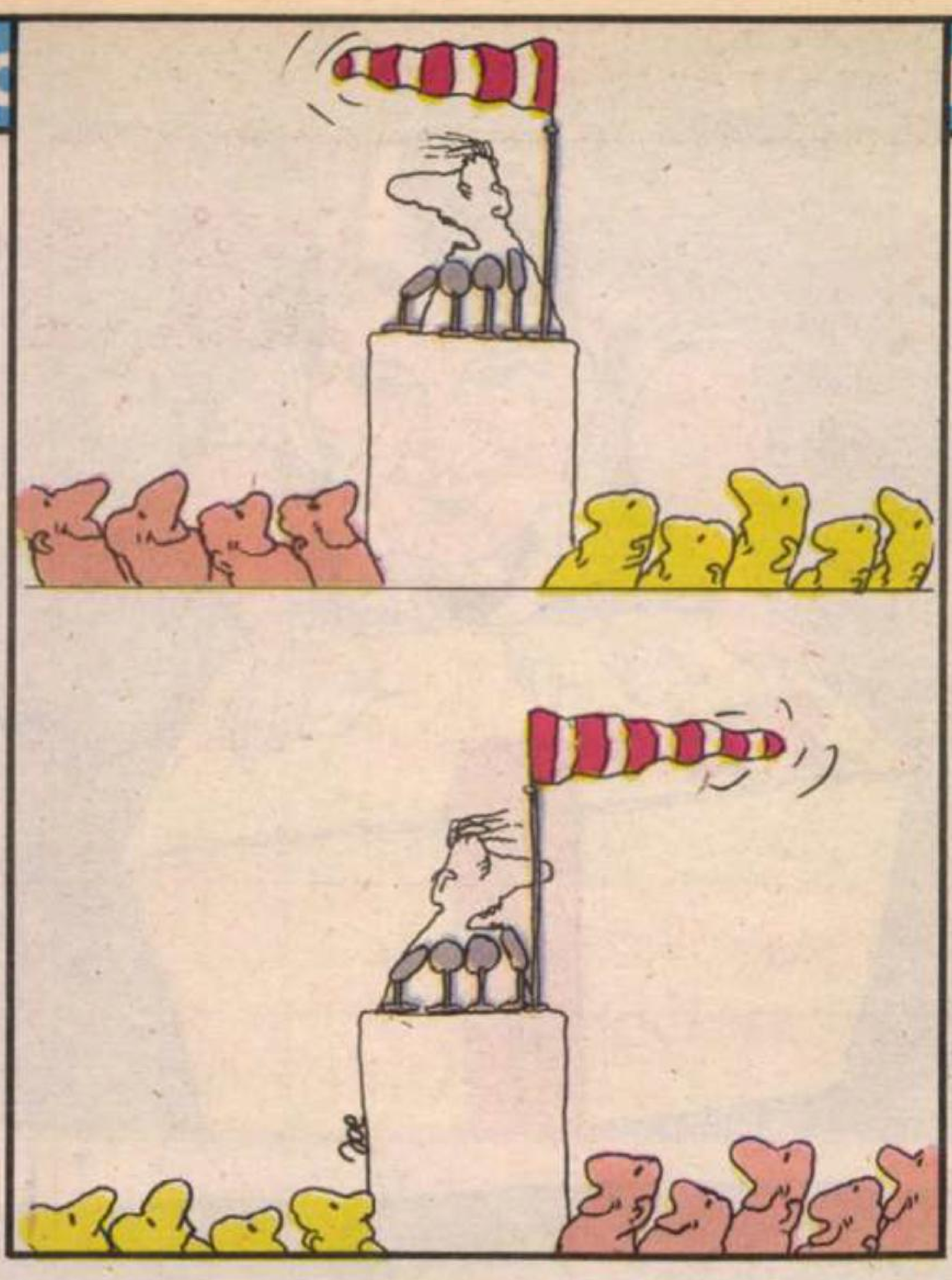

– Írja, jegyző elvtárs! Gólyának álcázott magyar repülőgépek bombázták a szerb főhadiszállást

A Nyugatnak nincs Kelet-Európa-stratégiája ÉS FORDÍT-VA?...

MUOSZ-DALÁRDA

Itt ki beszél?

A változások korát éljük.

No de ennyire?!

Eddig az volt, hogy ha Átlag Aladár bement a hivatalba, hogy érdeklődjön, hogyan áll az ügye – hagyaték, telekátírás, bizonylat, okmány, mindegy –, legfeljebb olyan tisztviselővel találkozott, aki most jött a régi helyébe. Mert az elődje nyugdíjba ment, más osztályra került, elment vállalkozónak vagy szülni.

És Átlag Aladár kezdhette elölről elmagyarázni, hogy mi kéne neki.

Mostanában viszont Átlag Aladár meghökkenve tapasztalja, hogy maga a hivatal szűnt meg. Vagy ha nem is szűnt meg, de elköltözött, átszervezték, és már egészen más dolgokkal foglalkozik, mint korábban. Keresse az ügyfél, hová került az ügye. Tehát nemcsak alkalmazottak jönnek-mennek, hanem az intézmények, osztályok, irodák is.

Az sem volt azelőtt, hogy a legnagyobb fluktuáció a csúcsokon történjen. Napjainkban államtitkárok cserélődnek hetenként, főosztályvezetők veszik a kalapjukat, az újságokban féloldalas hirdetések hívnak pályázókat vezérigazgatói és aligazgatói, főszerkesztői és főmenedzseri funkciókba.

Félek, hogy ez a nagy mozgolódás megviseli a lelkileg amúgy is érzékeny vezetőket.

Személyes tapasztalatom van arról, hogy annak az ipari szövetkezetnek az elnöke, ahol valaha technikusként dolgoztam, micsoda rettenetes idegállapotba került, amikor elterjedt a pletyka, hogy őt leváltják, leváltatják egy rendkívüli közgyűlésen, sürgősséggel.

És hogy tisztét addig sem töltheti be, bármelyik pillanatban valamelyik vezetőségi tagot állítják be a helyére, ideiglenesen.

Amikor eljutott az ő füléhez is a híresztelés, ez a derék, tisztességes, szakmailag jól felkészült ember szinte megzavarodott. Úgy járt-kelt, mint a holdkóros, az értekezleteken, szakmai tárgyalásokon alig szólalt meg, csak gyanakodva figyelte az arcokat. Ugyanis furcsa módon nem az izgatta, hogy mi az igazság az egészből, hogy őt tényleg félre akarja-e állítani a felsőbbség és ha tényleg, akkor miért akarja?

Csak az járt az eszében, hogy kit ültetnek az ő helyébe?

Így történhetett, hogy amikor benyitottam az elnöki szobába valamilyen műszaki probléma miatt, éppen felcsörrent a telefon.

Az elnök intett, hogy üljek le, felvette a kagylót, és így szólt bele:

– Halló, itt ki beszél?

Jó, hogy egyre több vezető kérdezheti ezt ma is…

KÜRTI ANDRÁS

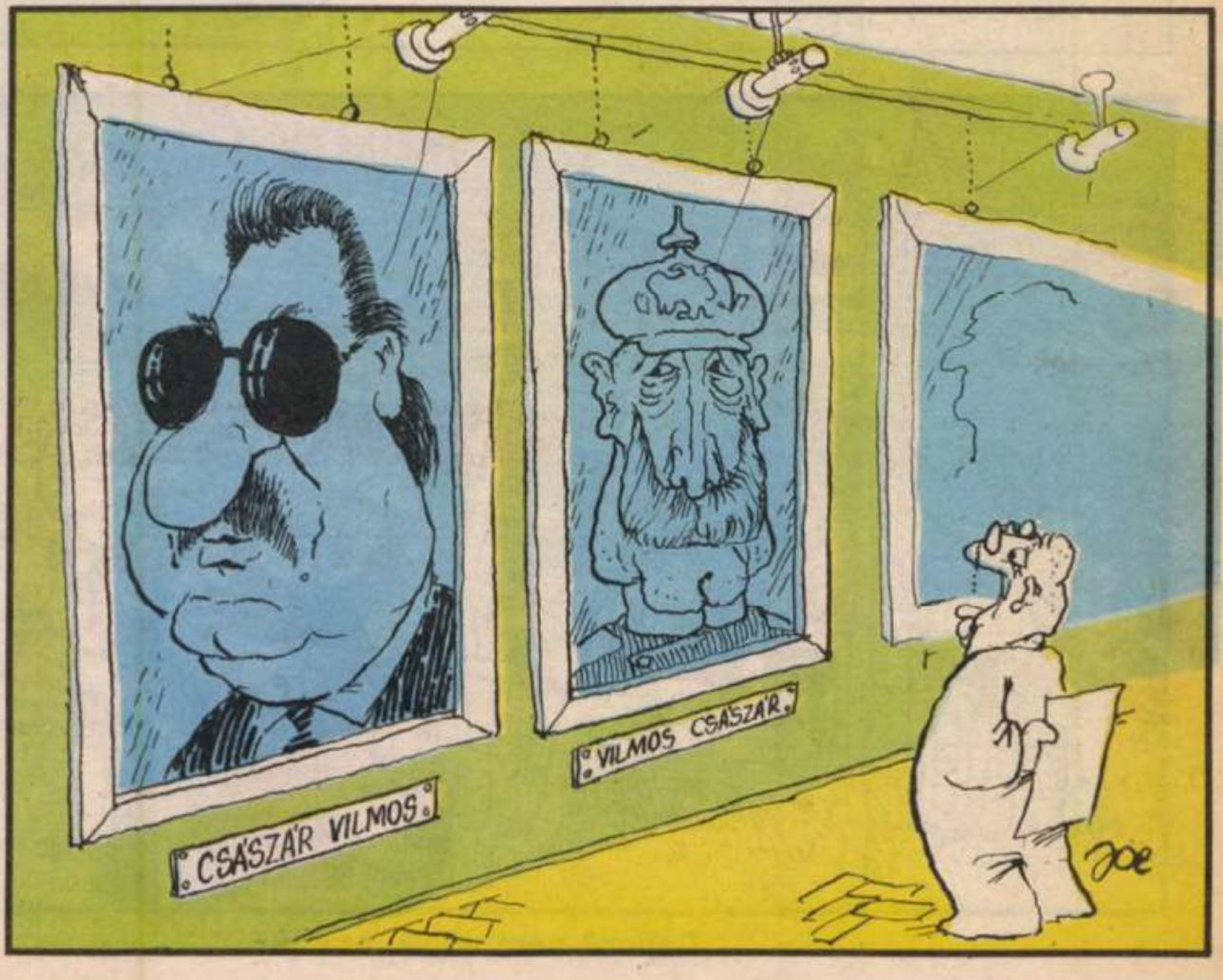
KAKASKODÁS

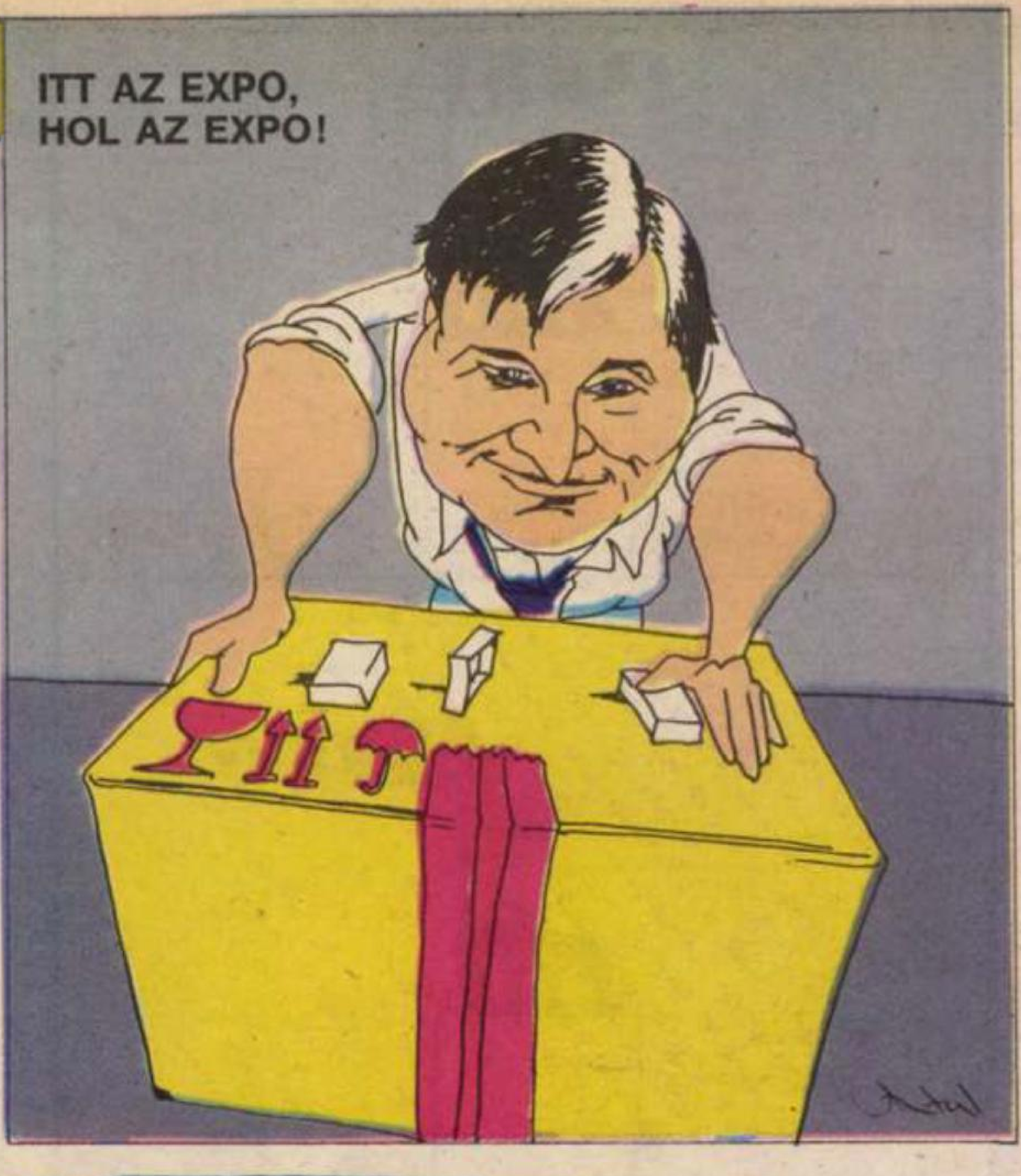
– Gyere ki a tisztelt ház elé, ha olyan nagy vagány vagy!

– Ne bőgj má, Julcsa, amér megdöntöttelek, de ahogy itt álltál, bizisten aszittem, hogy komcsi szobor vagy

EXPO... EXPO... EXPO... EXPO.

A főváros nem akarja, hát juszt sem lesz expo Magyarországon. Hogy jönne ahhoz az ország (Magyarország), hogy a főváros (Budapest) ellenében akarjon valamit? Ez a széllel szembeni pisilés tipikus esete volna, ami ugye, azért mégsem ajánlatos... Különben is, kérdem én: hol van (s van-e egyáltalán?) Magyarország? Bármelyik jöttment idegen, kósza külföldi egyből rávágja: Budapesten! Ez így igaz, ez tény: Magyarország valóban Budapesten van. Az a rész pedig, amelyik nem fér el Budapesten, vagyis Magyarország Budapesten kívüli része, az a *vidék*. A vidék pedig olyan, mint a falusi parasztbácsi fekete ünneplőnadrágjából kicsüngő árulkodó fehér gatyaszár: szánalmas, nevetséges.

Vidékre Budapestről csak *le* menni lehet. A nagyszerű színész is azt mondta a minap a tévében: *le* vittük a darabot, és itt egy vidéki város neve hangzott el. Szóval *le* vitték, mintha a pincébe. Régen az elvtársak *le* utaztak, most az urak teszik ugyanezt. *Leutaznak*. Ha fölfelé, ha északra megy is, ha a fővárosból, akkor kizárólag *le* megy, következésképpen nálunk Budapesthez képest észak is délre van, mert nálunk semmi sem lehet normális.

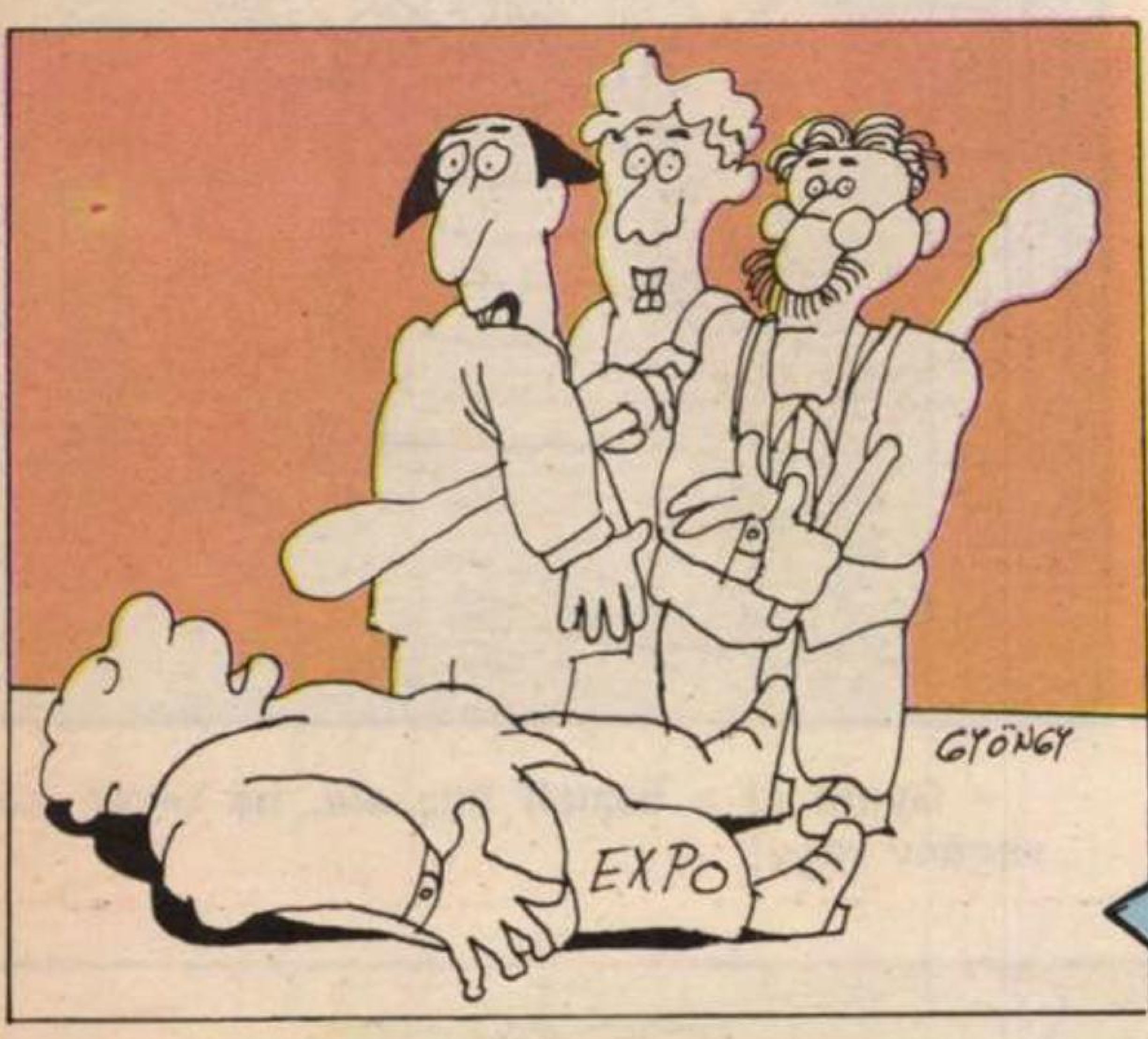
Megyek a Sóhivatalba

Budapestről Miskolcra, Ózdra is *le* mennek, *le* utaznak, *le* visznek, *le* engednek valamit. Az ellenkező irányú közlekedés a *fel* menés. Budapestre, vidékről, mintha a falvédőre.

Magyarország Budapesten kívüli részét akár le is lehetne ollózni a térképről, semmit sem veszítene vele az ország, mármint Budapest. A vidéki ember identitászavarral küszködik, de hát csoda-e, ha tudja: Magyarország = Budapest. És ha egyszer Budapest nem akar expót, akkor nyilvánvaló, hogy az ország nem akar. Én mindig zavarba jövök, ha az „állampolgársága" nevű rovatot kell kitöltenem, sosem tudom, mit írjak bele, hogy mi volna az igazán helyes? Azt, hogy *vidéki*, vagy ami evvel egyenértékű: másodosztályú, többszörösen hátrányos helyzetű, többségi magyar? Én már elhatároztam, hogy kérvényezni fogom budapesti állampolgárságomat. De kérelmemmel hova forduljak? Talán a Sóhivatalhoz?

FECSKE CSABA

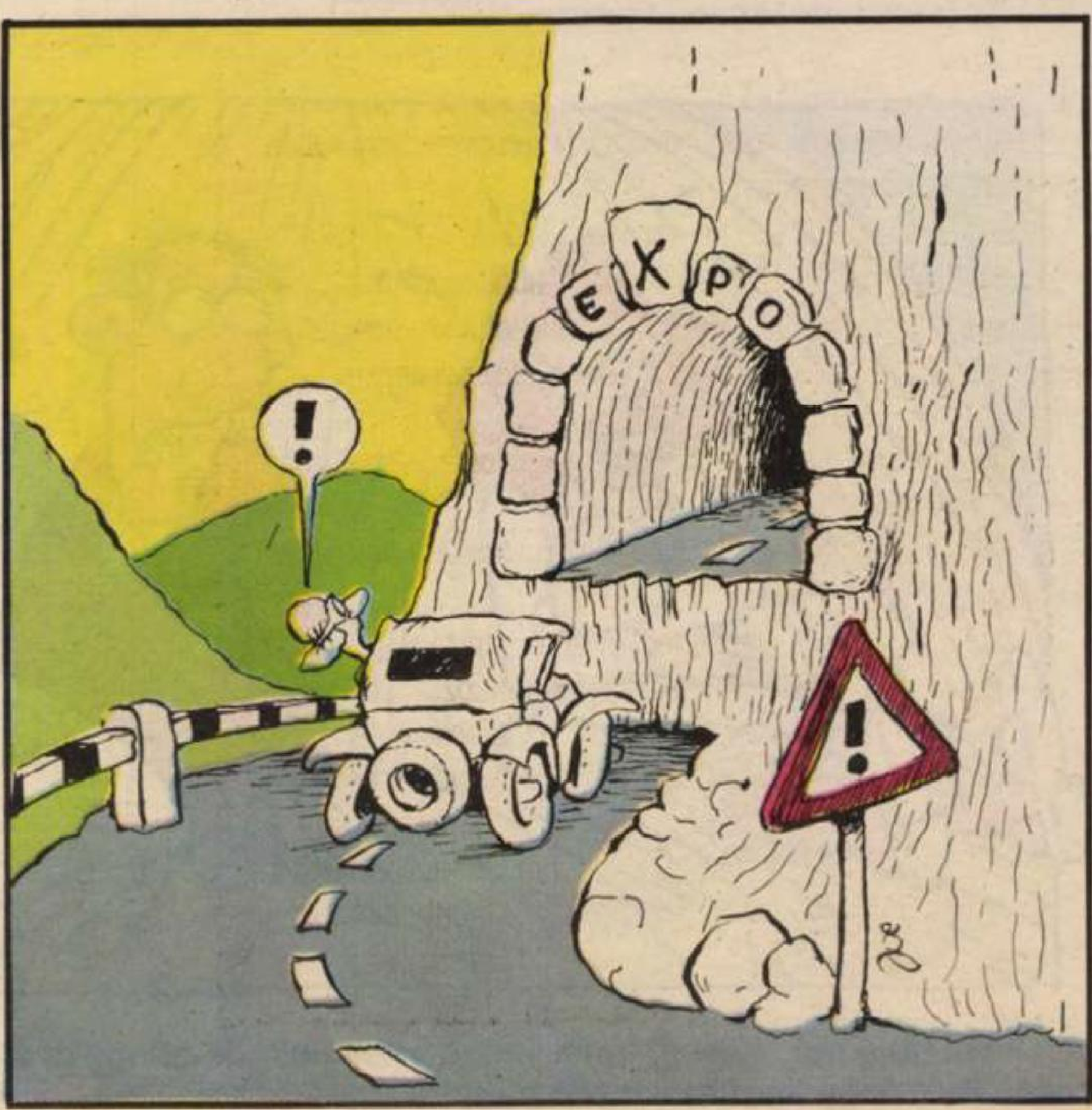
– Hány élete van ennek? Még mindig mocorog...

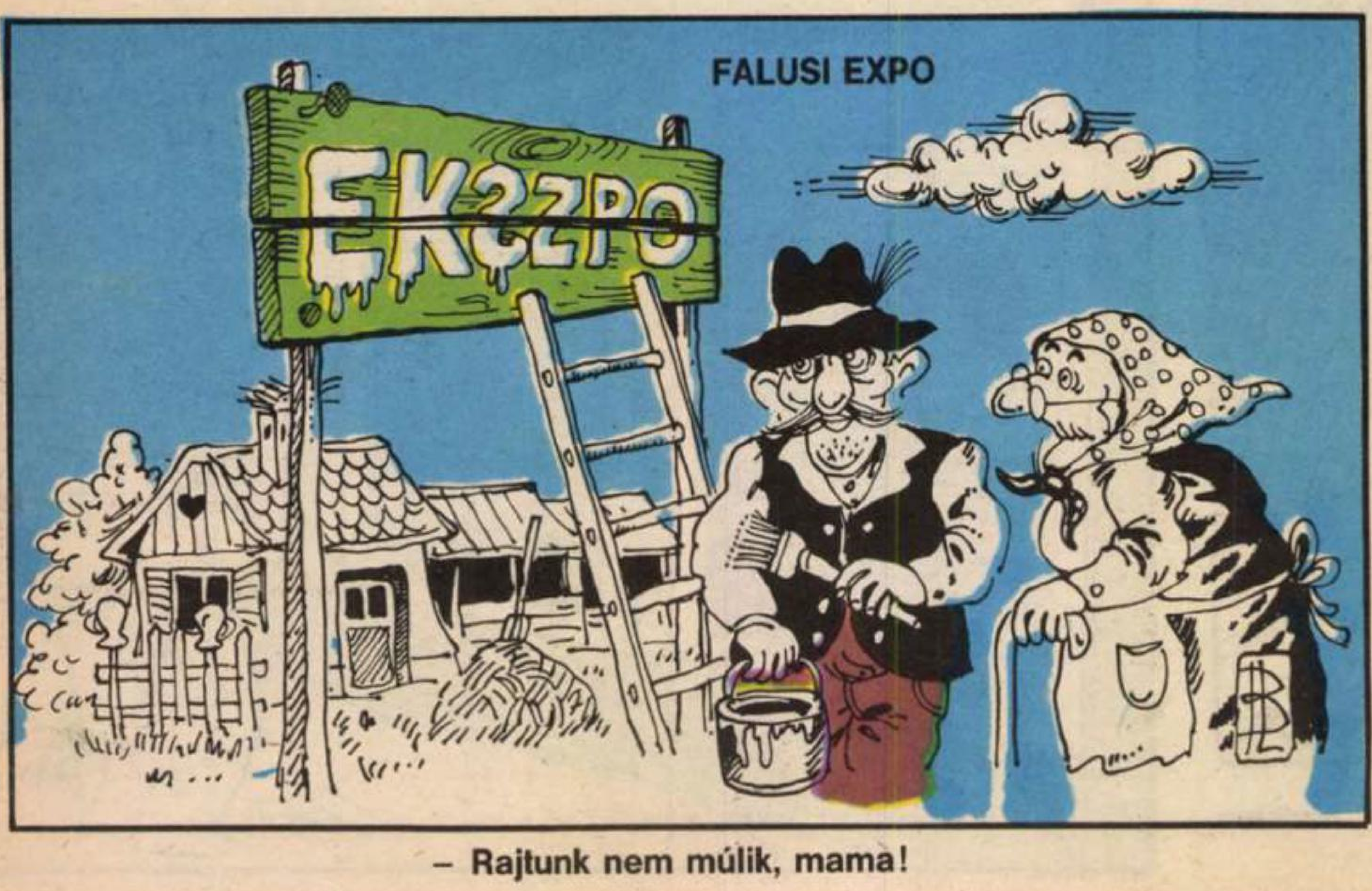
Népszavazás döntsön?

ORSZÁGOMAT EGY EXPÓÉRT!

A pénzügyminiszter álma:

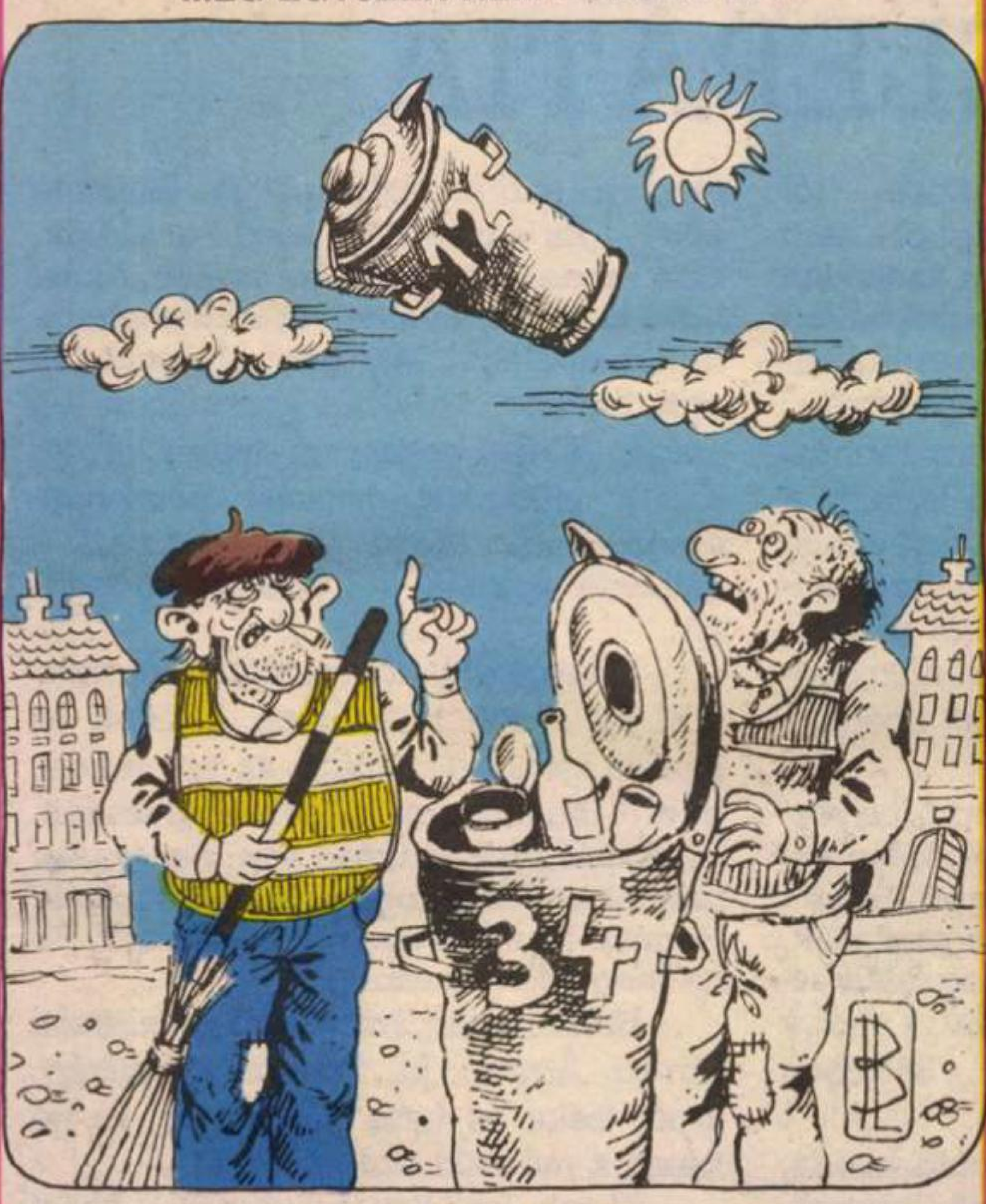
STEXPO '91...

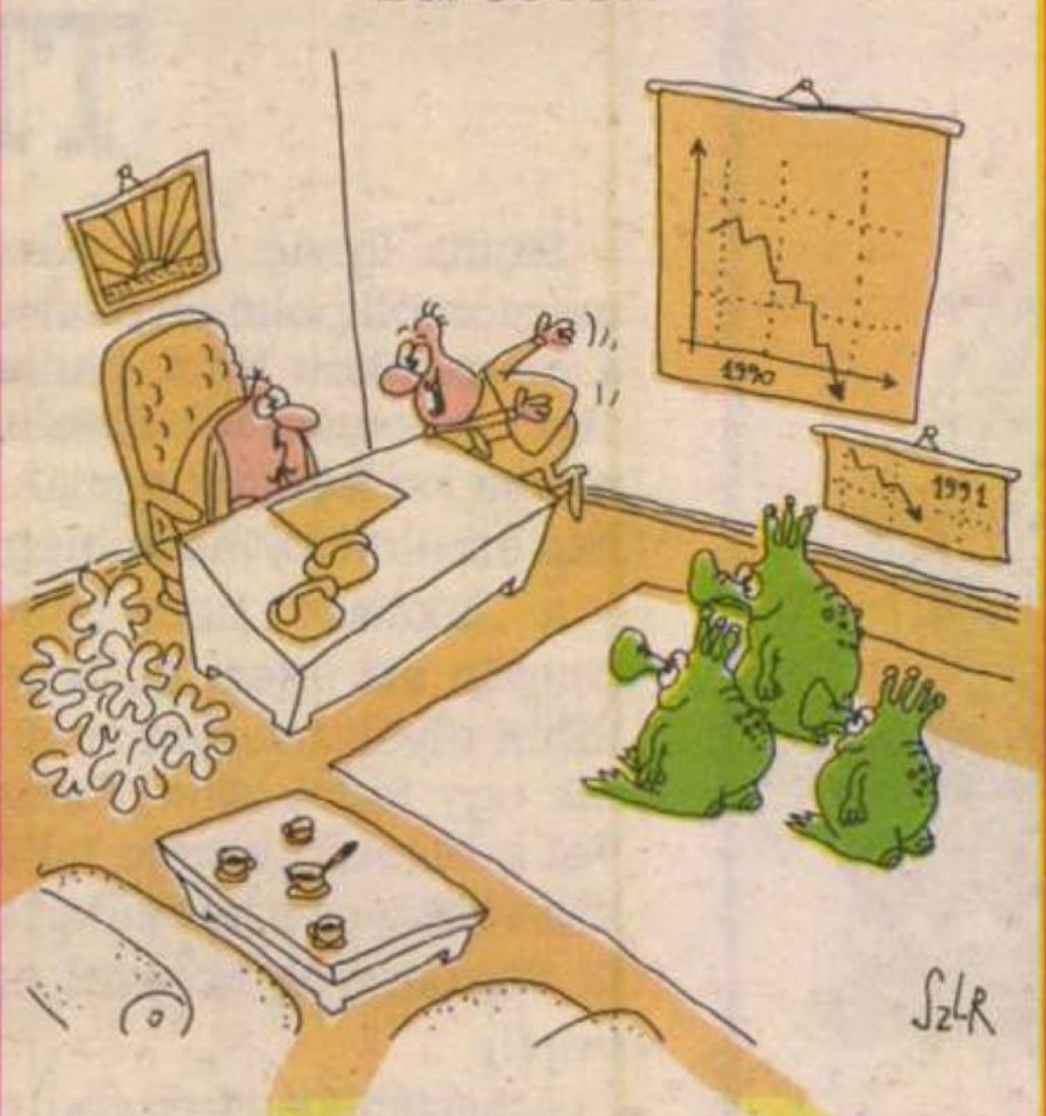
– Rajtunk nem múlik, mama!

MÉG EGYSZER NEM DŐLÜNK BE!

– Nem UFO! Reklám!

ÉGI CSODA

– Az semmi, főnök! Nem csak hogy léteznek kicsi zöld emberkék, de hajlandók lennének megvásárolni a vállalatunkat!

Repülő csészealjakat láttak éjfélkor a Gömb utca 117/b-ben

AMIKOR KOVÁCS HAZAMENT A KOCSMÁBÓL...

– Az újság szerint UFO, a szerbek szerint fegyverszállító mezőgazdasági repülő, szerintem az asszony

JELENTÉS A LEVEGŐBŐL

A szokásos útvonalon haladtam csészealjammal a Vega csillagkép 2368. számú bázisától az X–33-on lévő célállomásig, amikor váratlan és megmagyarázhatatlan dolog történt. A Kék Bolygó közvetlen közelében, az ismert tranzitúton repültünk. Egyszer csak arra lettem figyelmes, hogy egy Teljesen Ismeretlen Rendeltetésű (TIR) guruló objektum kerül az utunkba. Fekvő hasáb alakú, több helyen világító, éktelen zajt és füstöt kibocsátó szerkezet megpróbálta keresztezni az utunkat.

Ha megállásra adtam ki utasítást, akkor az objektum szinte telepatikus módon megérezve szándékomat már jóval előbb megállt. Mielőtt viszont gyorsítani kezdtünk volna, újból elénk vágott. Mindent megpróbáltunk, de lehetetlen volt lerázni.

A visszaemlékezés hatása alatt még most is pulzál az összes pikkelyem.

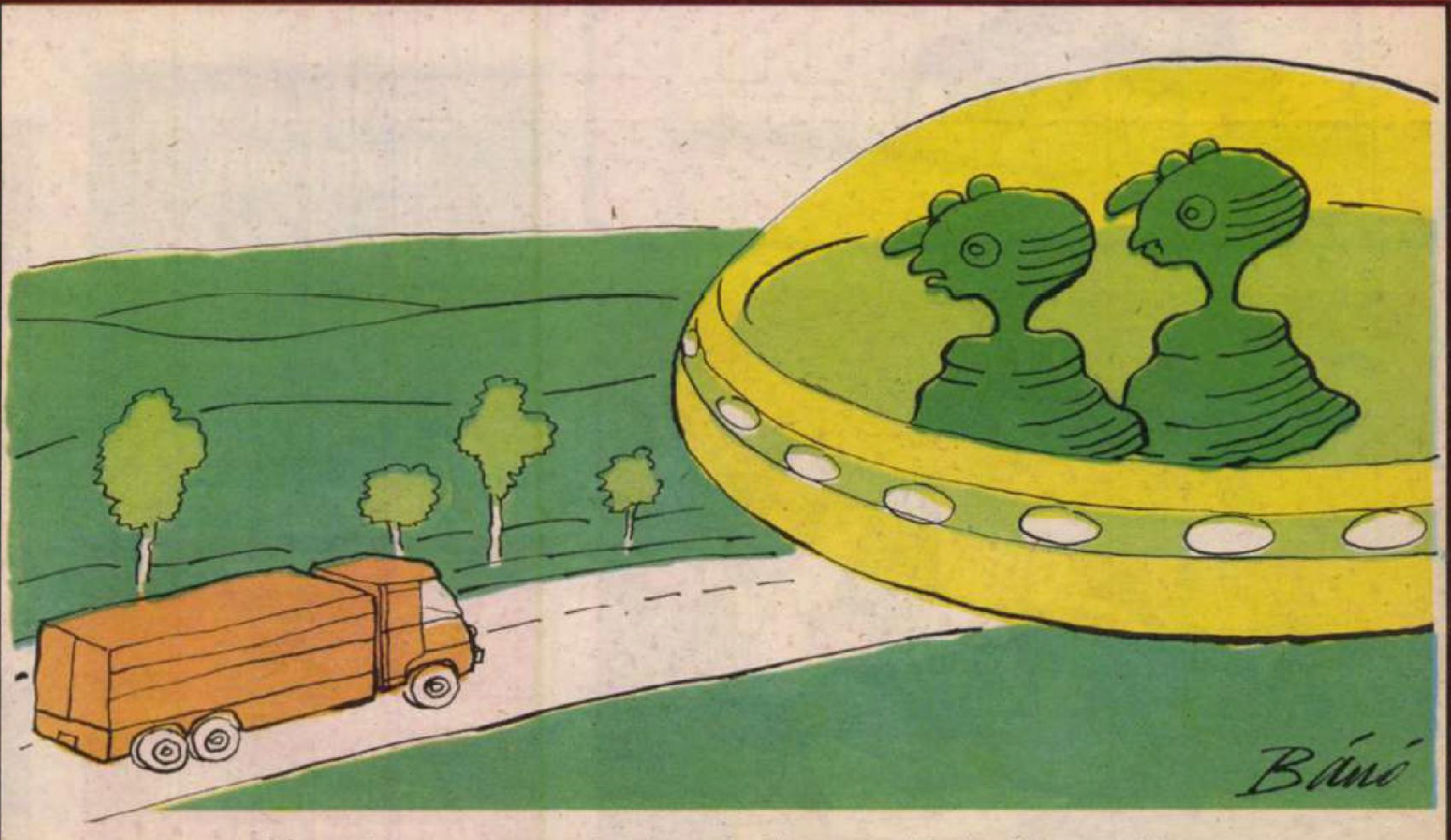
A TIR kifejezetten lassú tempóban, mintegy tudatosan akadályozva minket mozgott előttünk.

A hátborzongató út mintha fényévekig tartott volna, végül a TIR szabálytalan háromdimenziós idomok között állt meg. Ekkor kinyíltak az oldalai és két tironauta-szabású lény jött elő, akik az egyik idomhoz mentek. Bár az idomokon jól észlelhető nagy nyílások is voltak, mégis a két tironauta a sokkal kisebb bejáratot választotta. Szorult helyzetünkben zöld sugarakat küldtünk utánuk, mikor végre érthető válasz érkezett. Jelzéseinkre egy kisméretű monitor válaszolt. Frekvenciajeleivel köszöntött minket a Föld bolygó Magyarország nevű területén. Örömét fejezte ki, hogy a távoli civilizáció követeiként elsőnek üdvözölhet bennünket bolygóján. Végül jó utat kívánva sokáig sugározta a baráti szándék egyezményes jelét: a monitor közepén a pontot.

1001101 (RÁK BÉLA) csillagközi szállító

ÜLDÖZÉSI MÁNIA

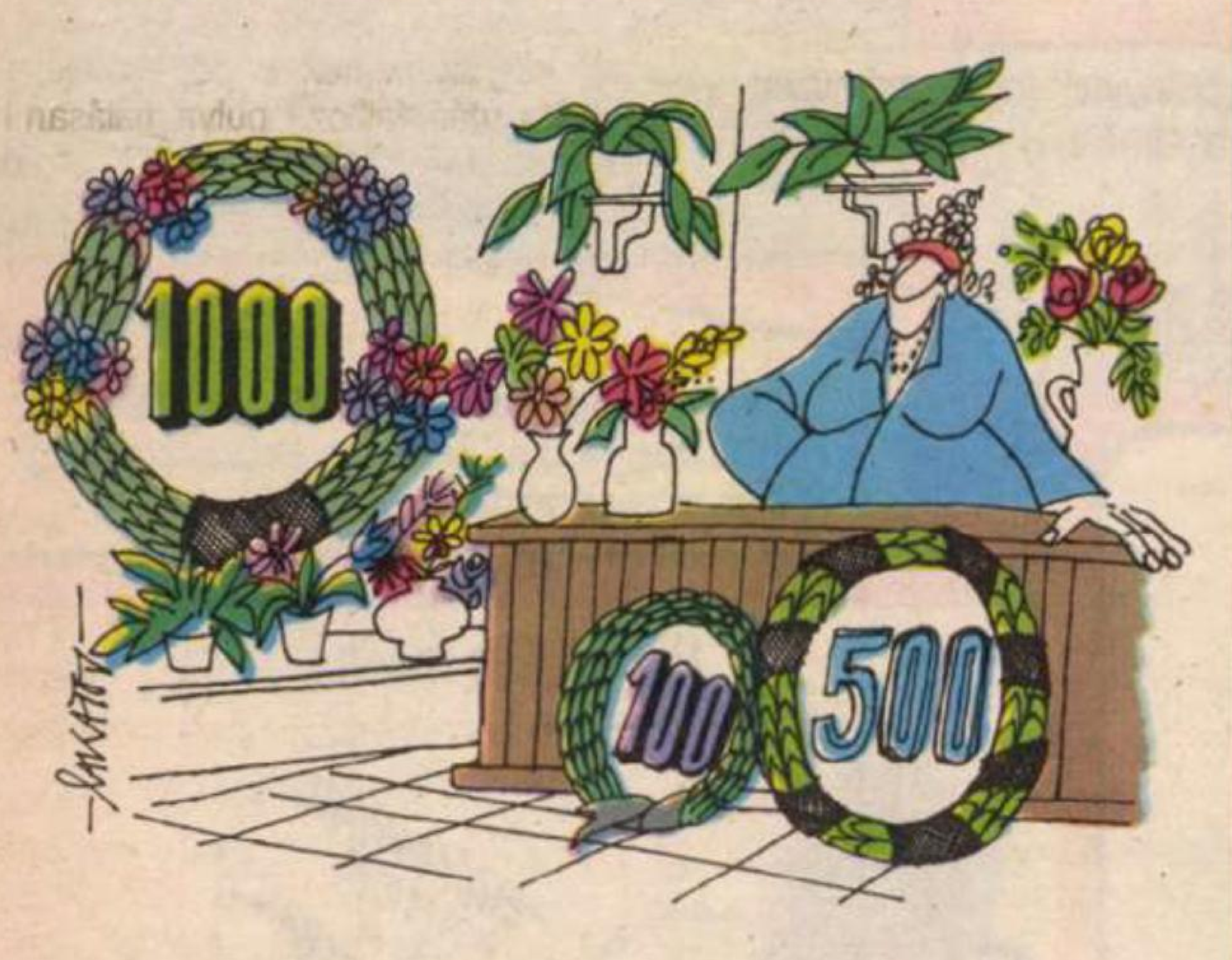

– Idegesít ez a magyar kamion. Amikor megállunk, ő is megáll.

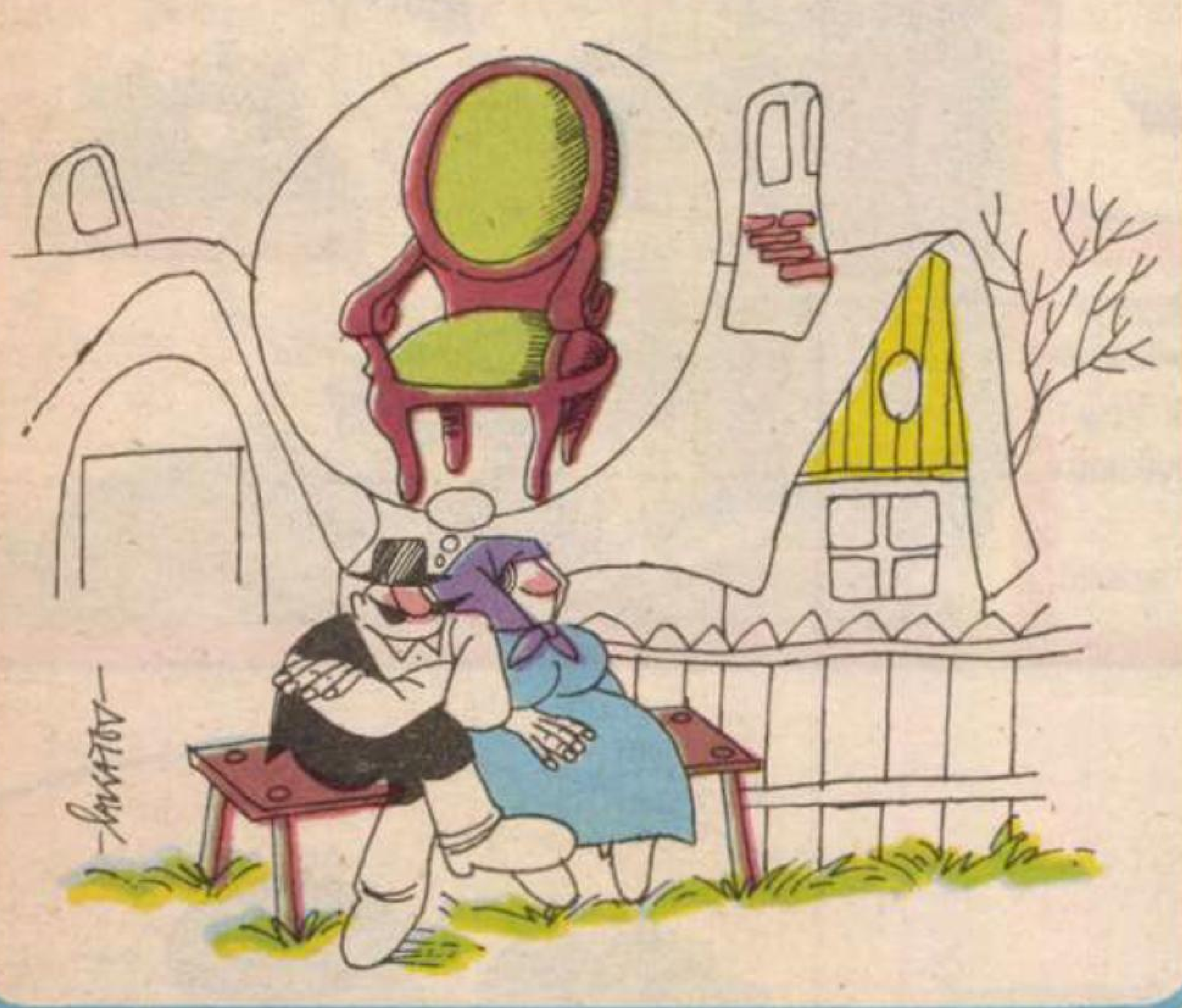
ÉDES A SZŐLŐ, MINT A MÉZ

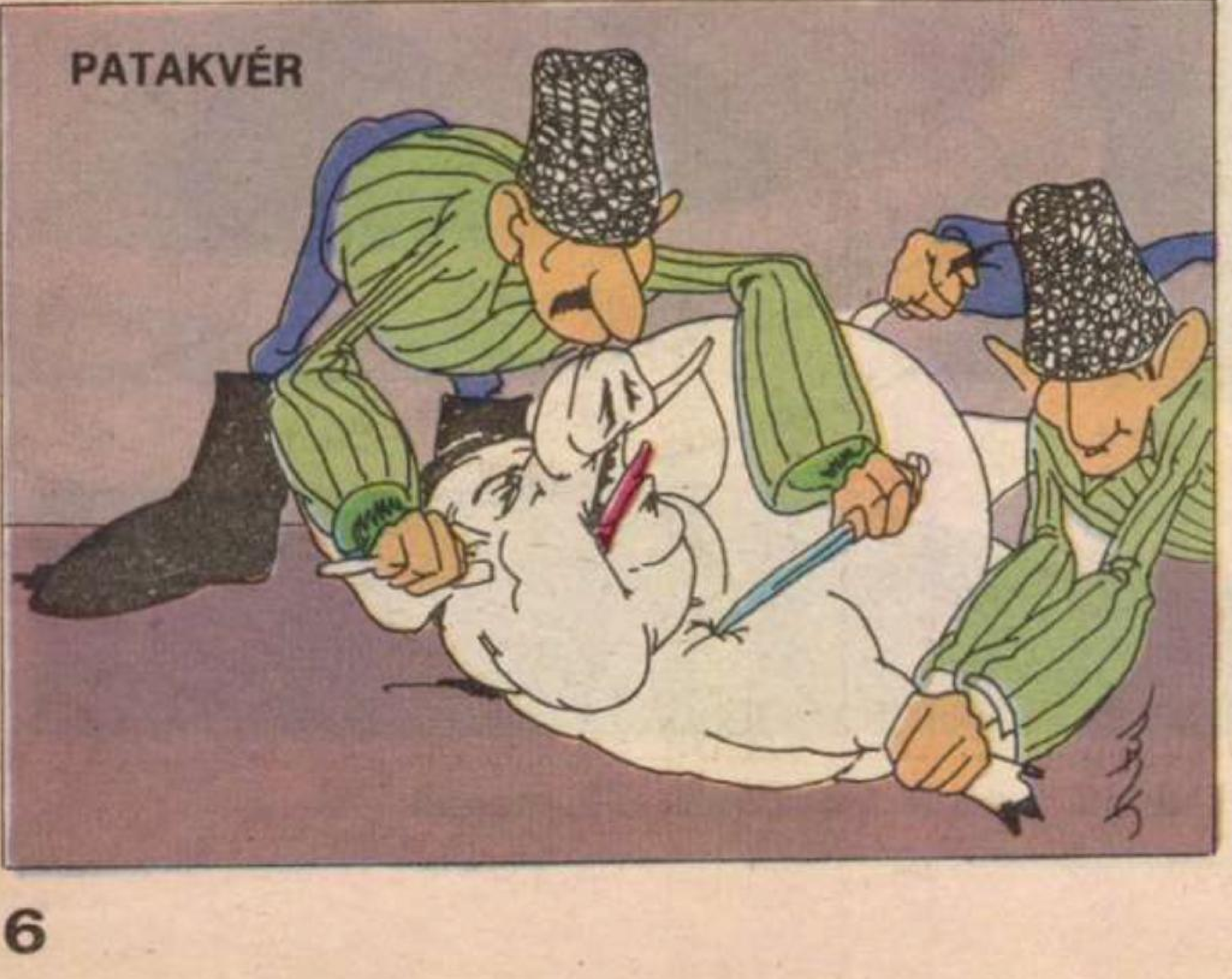
VIRÁGÜZLET – MINDENSZENTEK ELŐTT

KÁRPÓTLÁS

PATAKVÉR

TELEPÁTIA

Smutz Ignác, akit baráti köre – jól megfontolt politikai óvatosságból – nem a megszokott Náci, hanem a szokatlan „Igi" becenévvel illetett, holtfáradtan nyitott be lakásuk ajtaján. A republikánus érzelmű olvasók megnyugtatására; – a „lakásuk" nem fejedelmi többes, csupán azt fejezi ki, hogy ő is, mint a többi elvált magyar, volt hitvesével lakik egy fedél alatt. (Közbevetőleg: mivel a bíróság a neje hibájából mondta ki a válást, gyermeküket egyedül neveli, viszont volt nejével együtt közösen veri!)

A tisztánlátás kedvéért hadd jegyezzem meg; Smutz Ignác kajak-kenu stílusban nősült, azaz vigaszágon evezett a házasság révébe. Barátai vigasztalták, hogy úgyis csak estéként fog találkozni rettenetes küllemű párjával, s ahogy azt a népi bölcsesség tartja: „– Sötétben minden tehén fekete!".

Ilyen előzmények után nem csoda, hogy Smutz Ignác gyorsan kifejlesztette magában az „Igi-féle önvédelmi elalvás" technikáját. Ez röviden abból áll, hogy az ajtón való belépésével kezdődően szervezetének alegységei fokozatosan térnek álomra. A köszönés után a hangszálai, a „– Hol evett a fene ilyen sokáig?" szövegű hitvesi kérdés után a fülei, a legkisebb helyiség igénybe vétele után a..., – nos és így tovább. Még el sem éri az ágyat és már alszik!

Ma sem volt ez másképp. A nyolc darab termetes töltöttkáposzta után Igi jólesően fészkelte be magát a rettenetes küllemű hitves kutató ujjai elől biztos menedéket nyújtó ágyneműk közé, s már aludt is, mint a másnapos tartós tej!

Álmában az utcákat rója, pazarnál pazarabb alakú fiatal nők nyomában lihegve. Mindegyik hagyja magát utolérni! De jaj! Ez rémálom! Amelyiket megcsókolja (Uram irgalmazz nékünk!) az rögtön Smutzné külsejét ölti! Ignác egyre eszelősebben kísérletezik, hátha megtörik a rontás?! De tehet akármit; még a sarki gázlámpa is Smutzné lesz!... És egyre több lesz! Fut előlük, de a menekülésre semmi esélye. Akárhová is búvik, valamelyik Smutzné mindig megtalálja! Már-már elveszni látszik, amikor egy sötét kocsmában leli magát, félezer rosszarcú ember között. Kések villognak, puskák, pisztolyok emelkednek körülötte, viszont; – Smutzné egy szál se! Örömében felkiált:

„– Csapos! Ma mindenkinek én fizetek! Ez a sok becsületes, ártatlan és jólelkű gengszter mind az én vendégem!" Hatalmas ujjongás követi szavait, de ő már újra az utcán van, és lázasan számol. „– Hogy fogom én ezt kifizetni? Honnan lesz nekem erre pénzem?! És ha megtudja Smutzné?!

...Holtfáradtan, átizzadt párnák között ébred. Ágyból ki, fogmosás, nadrág, cipő, táska és futás a buszhoz; le ne késse a műszakkezdést!

– Mi van, Igi? Rosszul vagy?! – kérdi a mindig kíváncsi Guszti.

– Semmi baj, Gusztikám, csak ritka nagy baromságokat álmodtam az éjjel. Majd elfelejtem!

Ebben a pillanatban valaki megérinti a vállát. Csodálkozva fordul meg és meglepetten látja, hogy a már legalább húsz éve elfelejtett törzshelyének csaposa, a Menyus áll mögötte!

– Ezer éve nem láttalak Menyuskám! Hogy vagy?

– Hagyd a viccelődést, Igi! Kasszírozni jöttem!

– Hogyhogy?! – esett le az álla Smutznak. – Húsz éve a lábam be nem tettem hozzátok!

– Az a helyzet, pajtás – szólal meg szinte restelkedve és egy számokkal hosszan teleírt papírtekercset lobogtatva a Menyus –, hogy az éjszaka *álmomban* mindenki a vendéged volt nálam, de a cechet, ... azt elfelejtetted kifizetni!

BODNÁR GYULA

Bizonytalankodnak a búzavetők

VETNI, VAGY NEM VETNI? EZ ITT A KÉRDÉS...

Megalakult hazánkban az első madáremlékpark

PALIMADARAK KERESTETNEK!

HOSSZÚ FORRÓ ŐSZ

HOL LAKJUNK... HOL LAKJUNK...

Januártól drágulnak az OTP-lakáskölcsönök

MÁR ANNAK SEM JÓ, AKINEK LAKÁSA VAN...

Hol lakjunk? Hát, itt!

Házatlan házasok

Ha elült az utolsó ordítás, hogy ki merészelt drága kaviáros szendvicset is enni, holott az a vendégeknek vevődött; meg, hogy kinek a tisztelt famíliája itta magát az asztal alá, s nem lelte a pénzes kosárkát a menyasszonytáncnál, szóval, amikor már ipam-napam meghatottan elszipogta, hogy istenkém, hová is fúj benneteket a sors kifürkészhetetlen keze, mert mihozzánk speciel semmiképpen nem költözhettek, akkor csodálatos ajándék az ifjú párnak egy kölcsönkunyerbált, festőinek mondott tájon összetákolt nyaralósufni. Fellihegve, kéz a kézben bámulhatják a bogos madzagot, amellyel egyelőre körbekerítették a felmagzott büdöshagyma ágyást, meg a tizenhét szál tavalyi gazt.

Dohos benti homályban dúdolva seprik kupacba a döglött szúnyogokat, ordítva tépik le öreglábaujjukról az ottfeledett egérfogót, elhunyt egérkével és avas maradék szalonnával, mámorosan dőlhetnek az ide száműzött fotelágyra, amely alul-felül tíz centivel rövidebb és mindenütt nyom. Alvás alatt, halk vezényszóra, ötpercenként a másik oldalra fordulhatnak. Másnap reggel munkába oldalvást mennek, s félútig is eltarthat, mire minden csigolyájából kiáll a fájás. Helyes, ha a falu vicsorgó kutyái közt végiglötykölt harminckilencedik vödör víz felhurcolása után is tisztán emlékeznek, hogy kinek a pudvás agyában fogant meg ez az eszelős lakásötlet?!

Úgyis akad jótét lélek, aki néha megkönyörül rajtuk! Ad lakáskulcsot, félórás nyomorgatás után is jobbra áll a tolla, ajtóé meg balra, de már jő is az ürge, hóttra röhögöm magam, rossz kulcsot adtam, feleim!

Esetleg teljesen elfeledve nagylelkűségi rohamát, gondtalanul hazatér, s rátok nyit. – Bocs, csak a telefon, oppá, zsinórja a paplancsücskébe csavarodott, meg a könyv hozzá, elnézést, de avval szoktam az ágylábát föltámasztani, még a noteszt a párna alól, de abba ne hagyjátok!

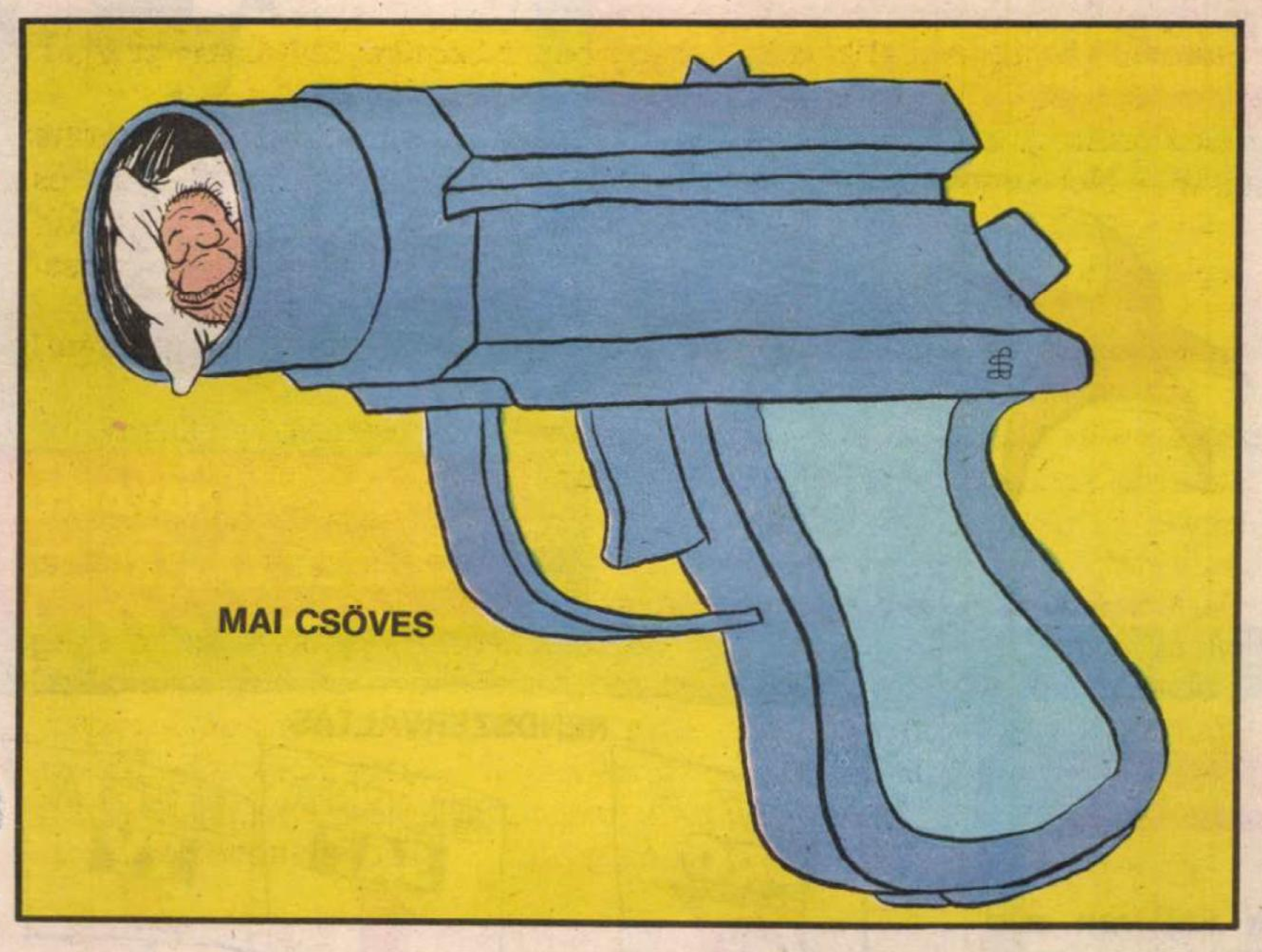
Be lehet ugrani a kapu alá, két krumplihéjas kuka közé, fel a lépcsőházba, lakók elavult poros névjegyzéke alatt is kivirul a szív, hiszen a pókhálós falak neoprimitív rajzai tömény szerelmet hirdetnek. Kissé hűs megoldás!

Be lehet szökni a régi édes otthonba, végigásítozva a kistéren a lefekvési szertartást, aztán lábujjhegy, nix lélegzés. Csak éppen az orv hajdani fekhely a kettős édes tehertől óriásit nyög, a legóvatosabb elhelyezkedésnél is nyikorog, nyekereg, nyiszog, nyavalyog. Aztán egyenletesen nyivákol, pianóknál halkabban, végül fortisszimó! Félbemetéli a szimfóniát, ha a kistesó Tündibündi mégse alszik, de már mezítlábasan nyújtózkodva el bírja érni a villanykapcsolót, lőn világosság, ifjú pár összegabalyodva és vaksin pislog, Pici elragadtatva üvölt. – Anyucikámicsinálatamása Zidivel?!

Murphy-törvény, hogy a két család közül az, ahol van hely, sose fogad be, legföljebb az, ahol nincsen. Kissé szűkösen vagytok, sebaj! Kinyílik nektek a pótrekamié, és ti fogmosás után, falhoz lapulva, hálásan helyrekúsztok. Ha összepréselődtök, a dolog kétszemélyes! Amíg szorosan és szívesen összetapadtok, apuci átemeli fölöttetek az állólámpát, térdelve átmászik vele a díványon, addig anyuci, hogy útban ne legyen, készséggel hasrafekszik. Húgi máris kihúzhatja a szekrényágyát, pizsamáját hozzácsípve. Elég nagy az ordítás, ha volt is valami a pizsamában. Esetleg fürdőszobahasználatnál mindez közakarattal megismételve, kétszer. Alváskor könyököd ki ne nyújtsd, mert levered az éjjeliszekrényről a nagymama szemüvegét.

Mindezeknél persze ezerszer pompásabb a saját lakás! Istenkém, kart karba öltve, már ott haladtok a kerítésnél, nyílik a kertajtó, böhömnagy bernáthegyi lomhán hízeleg a tenyeretek alá, ő is elfér! Fütyörészve jöttök, ha a garázsba tettétek a kocsit. Nyúl az ifjú házas könnyedén a zsebébe, veszi kezébe a kulcsot, beleprόbálja, illeszti a lyukba, elfordítja... De mindig pont ilyenkor ébreszti friss felesége álmos dünnyögése, ahogy kérdezi: – Picipampabikácskám, hát már megint...?!

G. SZABÓ JUDIT

MAI CSÖVES

Készül!

Az ókori bölcs, Diogenész egy hordóban lakott, és meg volt elégedve.

Példája nálunk nem követhető, két okból.

Először is azért, mert nálunk zordabb az időjárás, mint a napfényes Hellaszban.

Másodszor: nálunk idén is olyan tragikusan jó volt a szőlőtermés, hogy minden hordó eladhatatlan borral van teli, oda ember már be nem fér.

Az állam kivonult a lakásépítésből, nincs pénze hozzá.

Hasonló okból a hajléktalan sem teremthet otthont magának.

Akinek viszont sok pénze van, annak már van szép, nagy lakása is, mi köze neki ehhez a problémához?!

Viszont készül, jön, már a célegyenesben van az új lakáskoncepció!

Magánszámításom szerint a századik az elmúlt tíz évben.

És minél több a koncepció, valahogy mindig annál kevesebb az új lakás!

Ez nem lehet véletlen!

Az a sanda gyanúm, hogy egy új lakáskoncepció többe kerül, mint egy új lakás!

Ráadásul a koncepcióba nem költözhet be senki.

Nem lehetne a következő koncepció helyett összedobni legalább egy félkomfortos másfélszobást? *(n. n.)*

– Nem értem miféle lakásproblémájuk volt az embereknek a XX. században!?

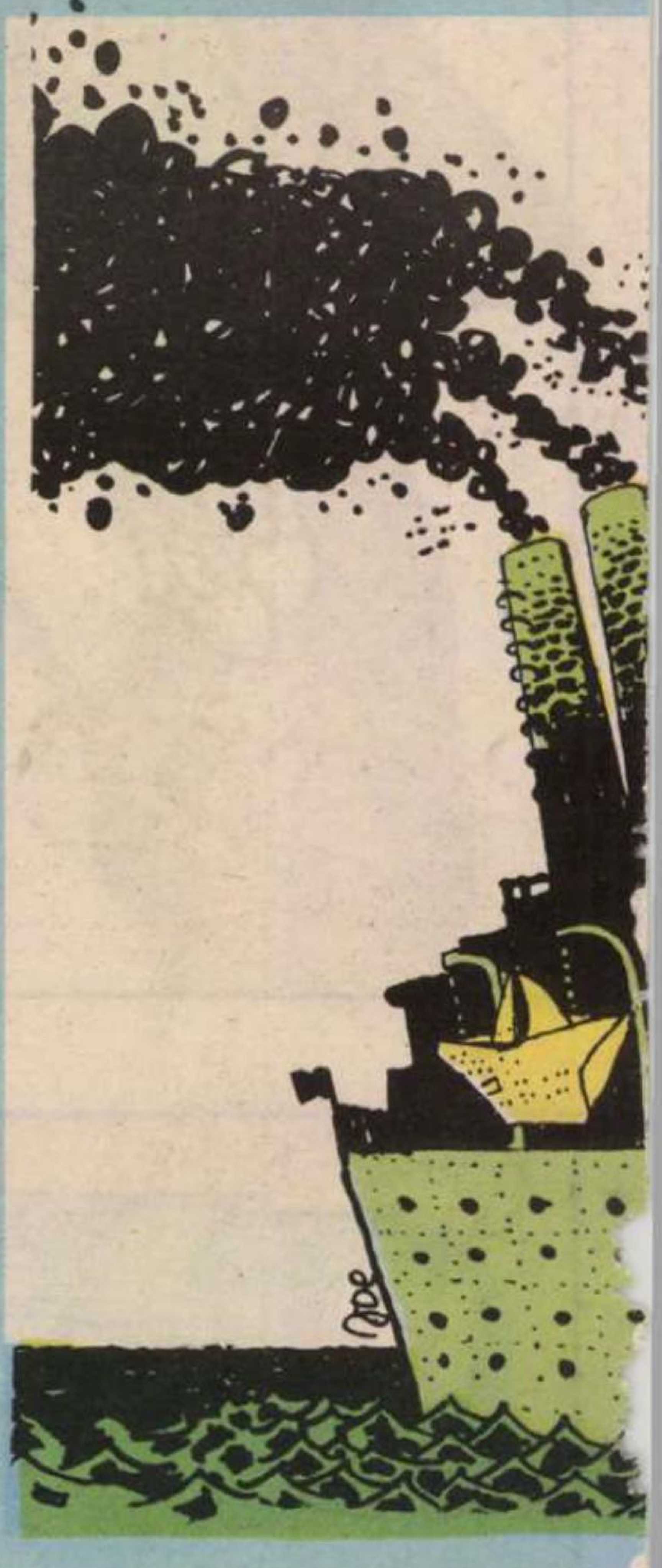

– Nézze, kolléga, a történelem ismétli önmagát, én már évekkel ezelőtt jeleztem, hogy előbb-utóbb rábukkanunk a pattintott szocializmus maradványaira.

RÉGI RE

EGY AGGASTYÁN „EMLÉKÉRE"

„Lángelmében" fogant, mégis sületlenség lett belőle.
Születni is úgy született, hogy „lőttek neki"! Családfájának csak az apai ága ismert, ezért voltunk mi is „elanyátlanodva".
Egyedülálló jelensége volt a világnak. „Pártját" ritkította!
Fában utazott. Fél Európát ellátta „bunkócskákkal" és a „Nyírfácskával".
Nagyon hamar kezdtek mutatkozni rajta az öregedés jelei. Csak úgy tudott megállni a lábán, ha botra támaszkodott. Gumibotra! Hite nem volt, mégis hegyeket mozgatott meg. ...Kő kövön nem maradt utána!
Születése előtt – kísértetként – már bejárta Európát. Most „kijárni" próbálja. Nem Európát! ...A segítséget!

HAVANNAI E

AZ IDÉN CASTRO SZŰK

NOVEMBER 7-I REFLEXEK

– Ezen a napon ellenállhatatlan kényszert érez, hogy beöltözzön úttörőnek...

APRÓHIRDETÉS

Önnek vaj van a fején? Elhelyezkedési gondokkal küzd? Szeretné magát átmenteni? Forduljon hozzánk bizalommal! Szoc. Hazáért Érdemrenddel soron kívül is...

KAMÉLEON GMK

RENDSZERVÁLTÁS

KEGYELET

FLEXEK

– Rendszerváltás ide vagy oda, ezt a napot meg fogod ünnepelni, Jenő!

PAVLOV KUTYÁJA

A Ludas Matyi Értelmező Kéziszótára szerint a *reflex* egy bizonyos *politikai* szervezetnek egy bizonyos régi ingerre történő *öntudatos* visszahatása.

Lám, Pavlov kutyájának mai (m)irigyei mit sem változtak az elmúlt évtizedek alatt. Az eb ugyanúgy működik:

Ugatja a politikát.

ÜNK JELENTI:

ÁDI KÖRBEN ÜNNEPEL...

KÖRMÖNFONT ÜNNEPLÉS

THÜRMER: AKINEK NEM ÜNNEPE, NE VEGYE MAGÁRA

BOCS, GYULA, DE NEM VETTÜK. ADTÁTOK!

– No, Nyinocska, válasszunk magunknak csillagot?

1991. NOVEMBER 7-E:

CSÜTÖRTÖKÖT MONDOTT...

ÉLJEN ÉS VIRÁGOZZÉK A MEGBONTHATATLAN ÉSZT-LETT-LITVÁN BARÁTSÁG!

RÉGI REFLEX

„Személyi változásokra van szükség. Olyanokra van szükség..., akikről a nép elhiszi, hogy tanultak a múltból, és hajlandók a komoly változtatásokra."

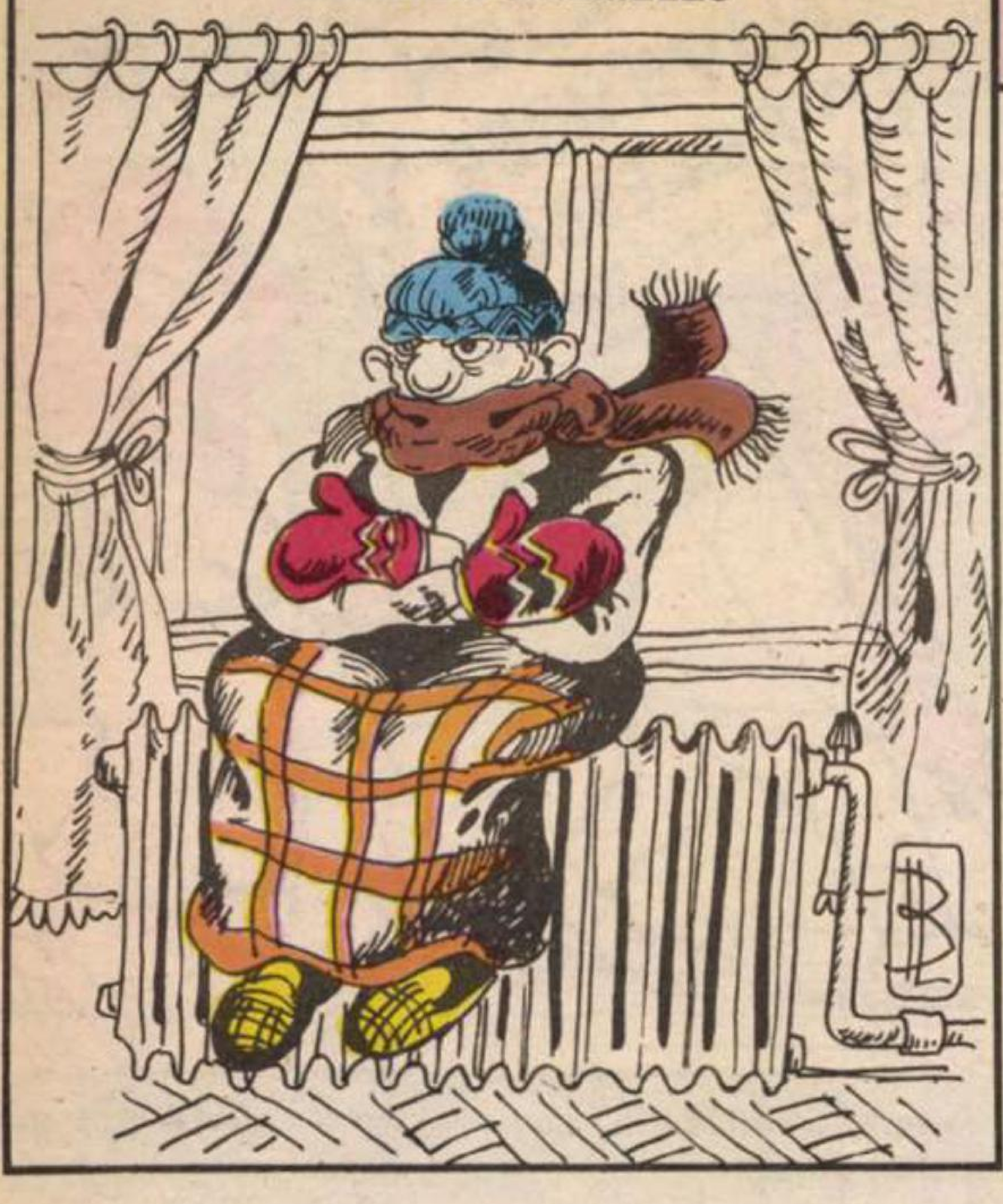
(Nyugi! A fenti idézet a Szabad Európa Rádió 1956. augusztus 7-i magyar adásából való...)

Az MSZMP XV. kongresszusára küldött táviratok között találtuk:

FEL-TÁMADUNK!

(131 aláírás)

TÁVFŰTÉSI ÁREMELÉS

RENDSZERVÁLTÁS A TÁVFŰTÉSBEN

– Javaslatunk, radiátor helyett, olcsó zenés távfűtés...

MIÉRT MONDTÁK

(A Ludas Matyi kultúrtörténeti rovatában ezúttal legendás mondások, híres szállóigék eredetének eredtünk nyomába... Nos, ahogyan Mihail Gorbacsov fogalmazott a minap: Lássuk a medvét!)

*

– *Imádkoztál az éjjel, Desdemóna?* – kérdezte Otelló, amikor megtudta, hogy az IKV aznap sem dúcolta alá a hitvesi hálószoba rogyadozó mennyezetét.

*

– *És boszorkányok pedig nincsenek* – mondta Könyves Kálmán, majd az anyósára pillantott, és könnyelmű kijelentését azonnal visszavonta.

*

– *A kocka el van vetve!* – kurjantotta Julius Caesar a szenátusban, és egyúttal követelte a római birodalom i. e. 47-es állapotának visszaállítását.

*

– *Országomat egy lóért...* – súgta III. Richard leghűségesebb királypárti bukmékerének fülébe.

*

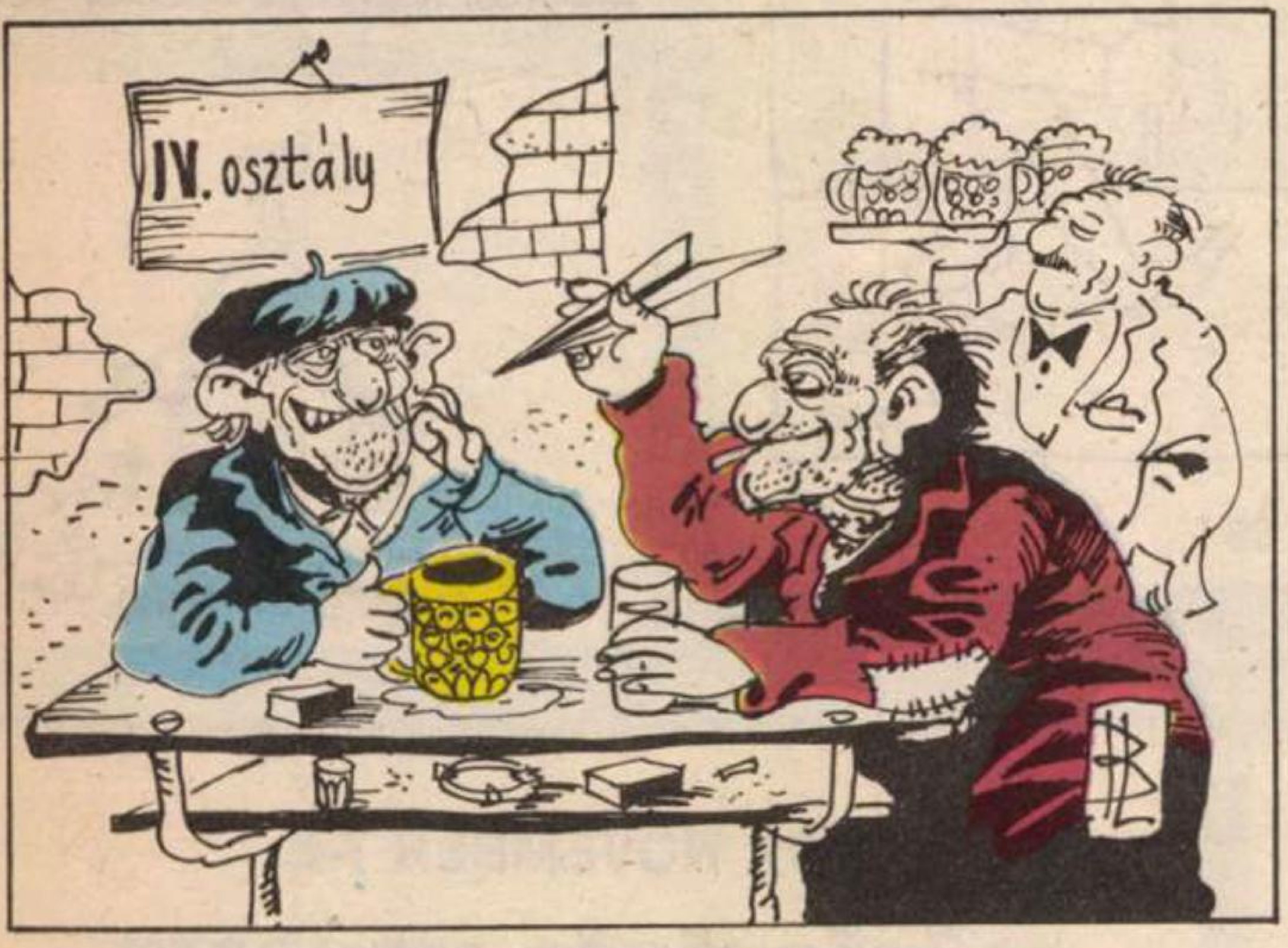
– *Heuréka! Megtaláltam!* – sikoltott fel örömében Arkhimédészné, amikor férjeura végre előbukkant a fürdőkád vizéből.

*

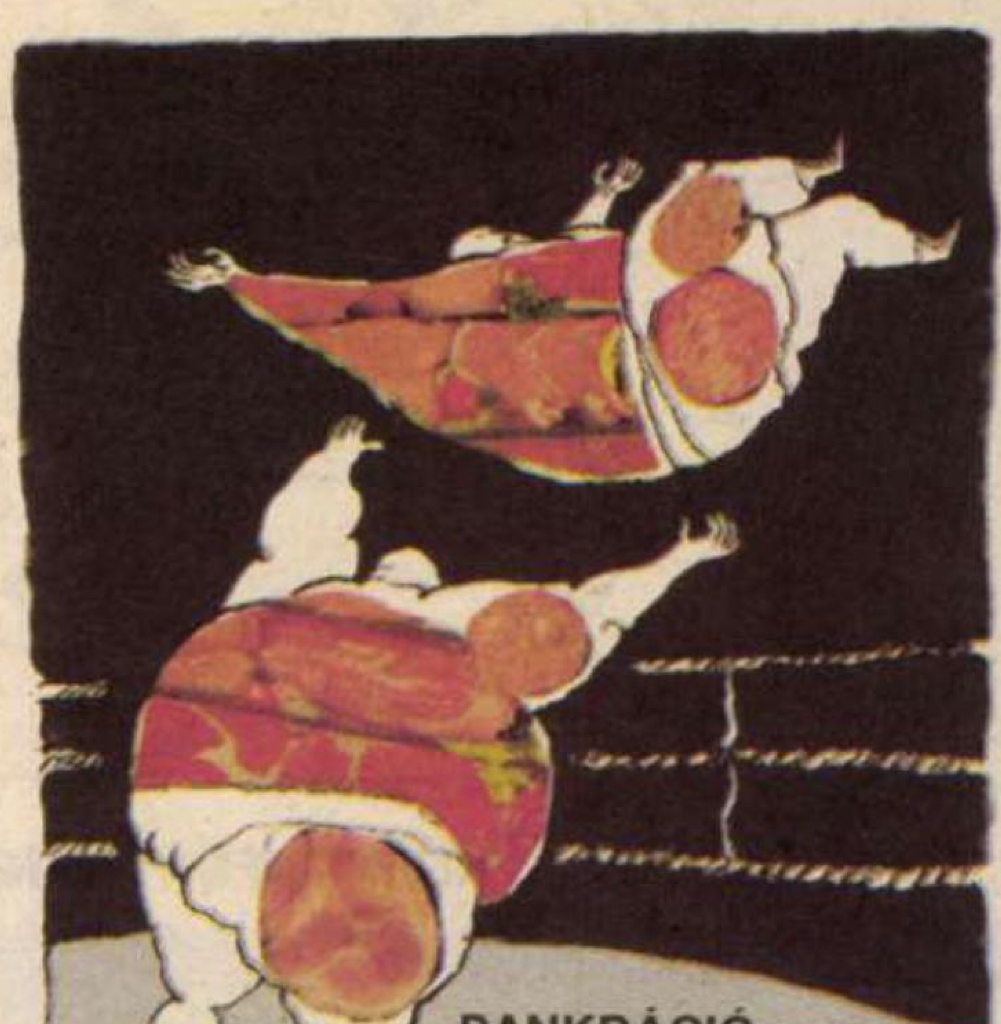
– *És mégis mozog a Föld!* – csuklott két aprót Galilei, majd kilépett a páduai kocsma ajtaján, és hazabukdácsolt.

SHOWDER DUÓ

AKAR ÖN REPÜLŐGÉPET VENNI?

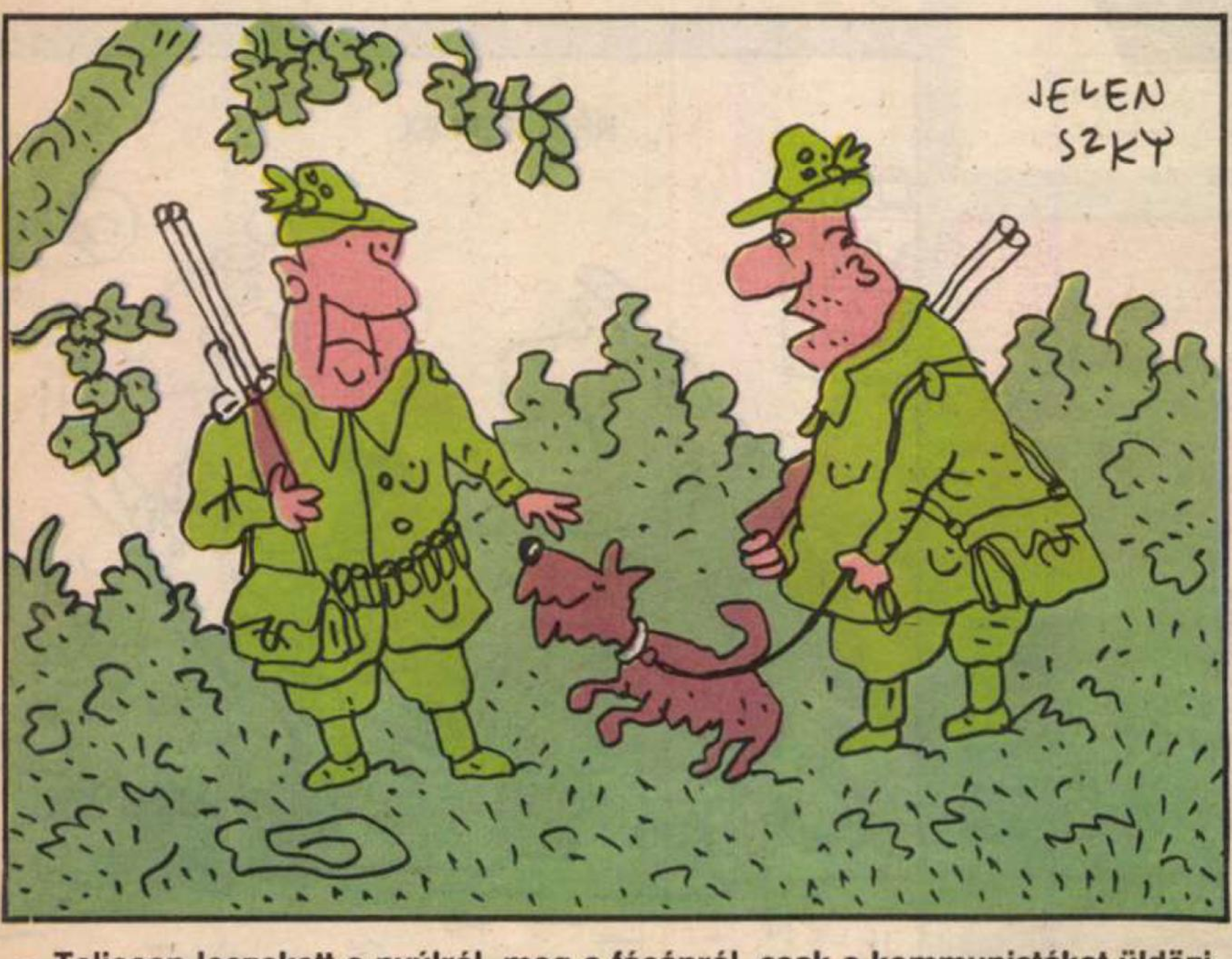

– Ide nekem az egész flottát!

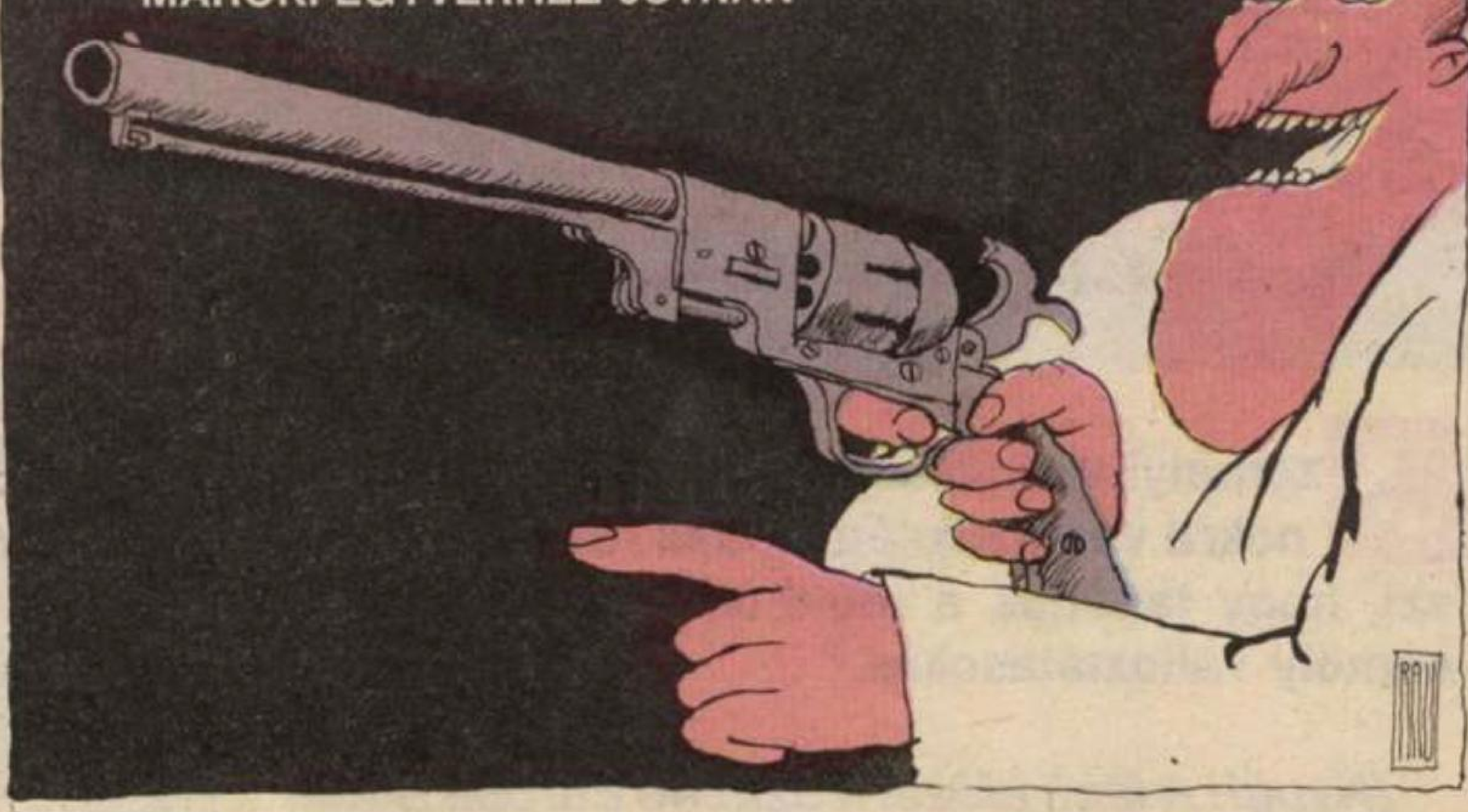
PANKRÁCIÓ MAGYARORSZÁGON

Lottó: minden héten húzás!
Legnyereségesebb a szerencsejáték.
VÉGRE EGY HÚZÓÁGAZAT!

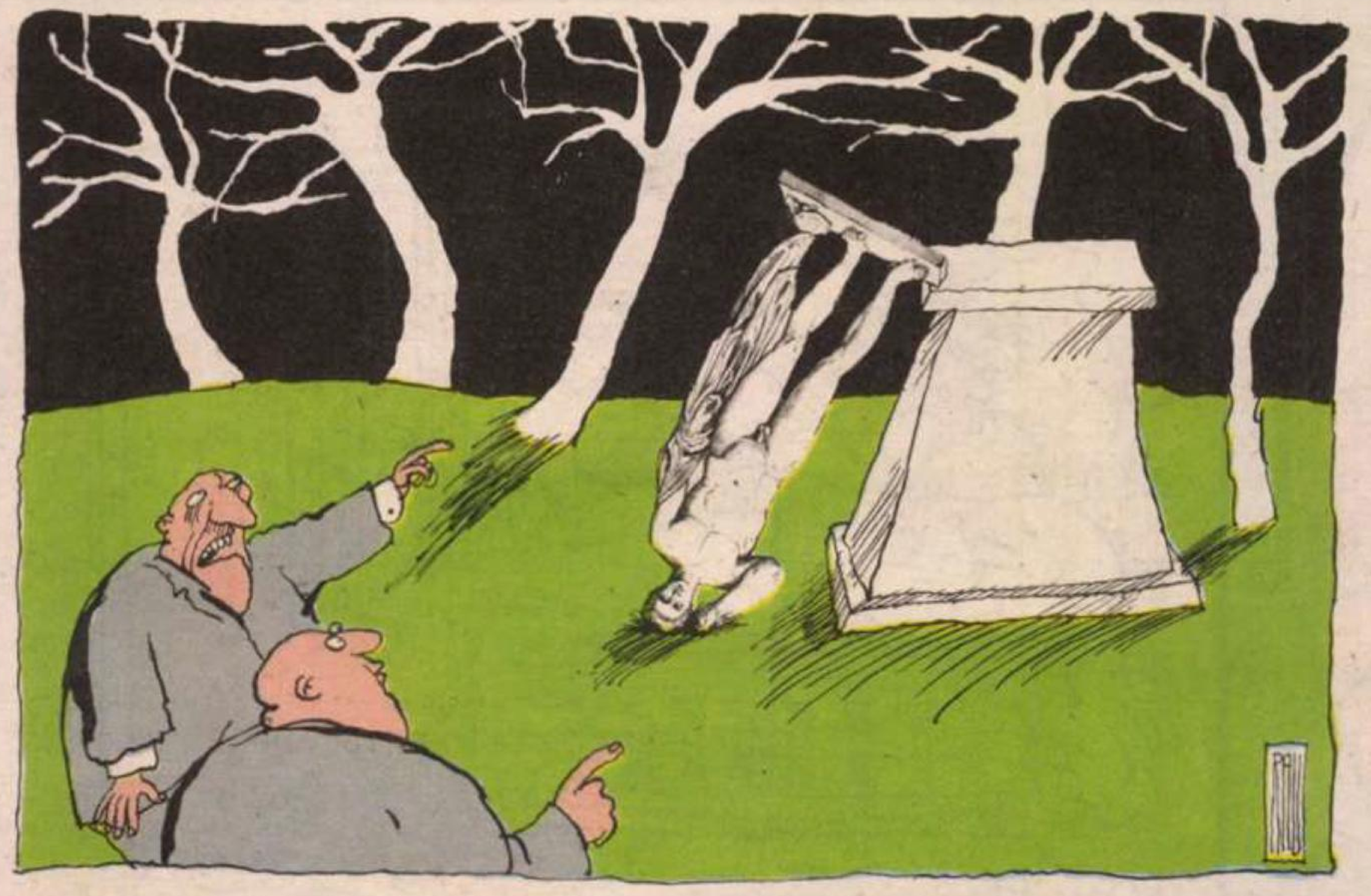
– Teljesen leszokott a nyúlról, meg a fácánról, csak a kommunistákat üldözi

KORMÁNYRENDELET: HONATYÁINK MAROKFEGYVERHEZ JUTNAK

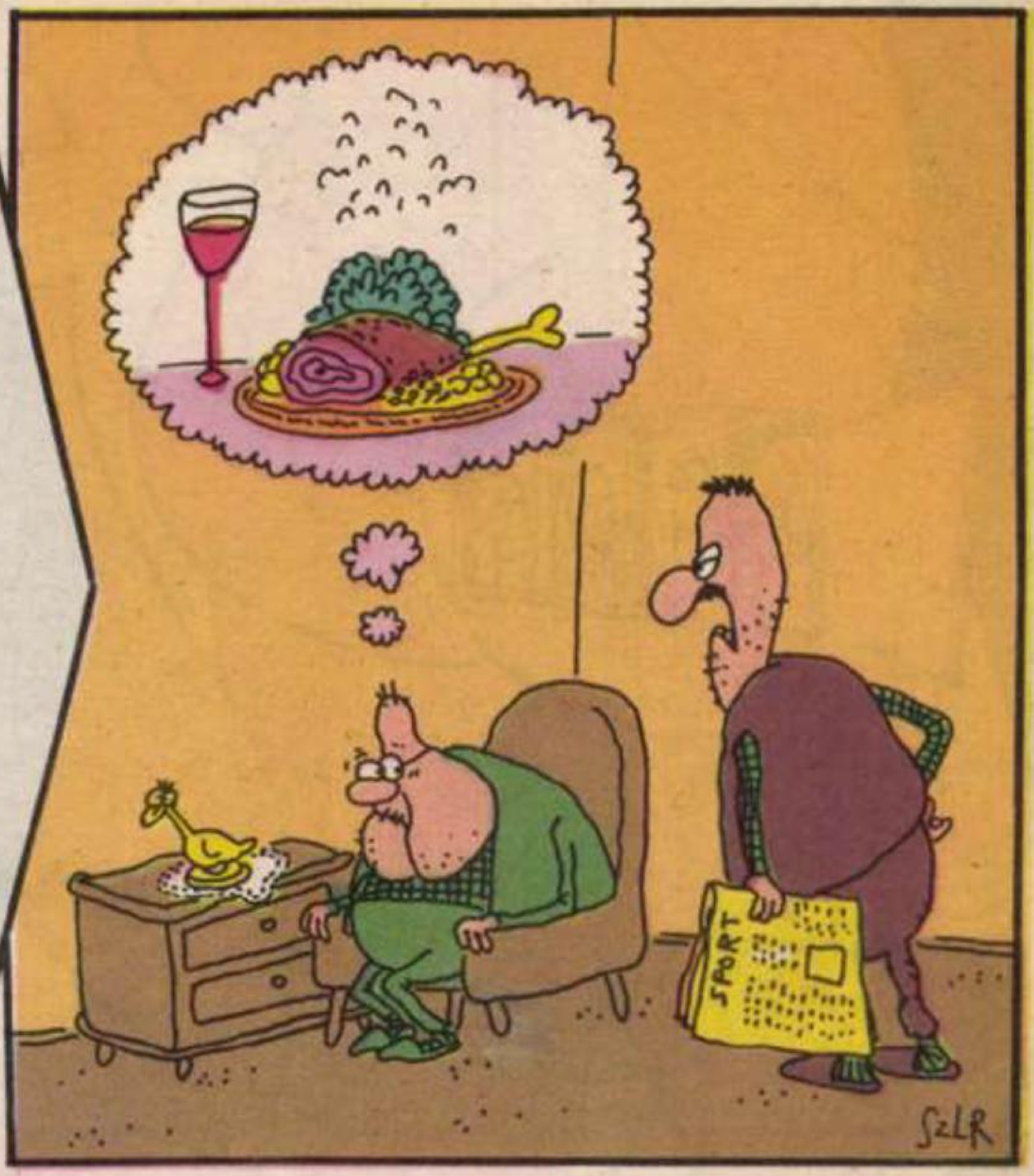
– Most tegye fel a kezét, aki nem fogadja el a benyújtott javaslatomat...

A SZOBORDÖNTÉS ESZTÉTIKÁJA

– Ezt a szobrot azért döntöttük le, mert senki nem tudta, hogy kicsoda...

– Tavalyelőtt azon álmodozott, papa, hogy bárcsak megélhetné még a szabad választásokat. Tavaly azon álmodozott, hogy bárcsak megélhetné még, hogy kimenjenek az oroszok. Hát nem gondolja, hogy azért a mohóságnak is vannak határai?!...

JACKPOT

– Lehet, hogy ezért a pénzért a Bongón most 21 milliót is nyerhetnénk, de én akkor is erre fogom költeni!!!

IKÚ

– Érdekelne – tűnődött el pohara felett a Tanár úr, akit a sorozatos oktatási reformok tettek rokkantnyugdíjassá, és a Pisze Elefánthoz címzett szolíd lebuj törzstagjává –, hogy kinek mekkora az ikúja?

– A micsodája? – kérdezte a pult mögül Szepi, a csapos.

Mosolyogva rázta meg fejét a kérdezett.

– Nem a micsodája. Az ikúja. Az intelligencia-kvóciense. Az értelmességi hányadosa, mutatója. Magyarul: kik azok, akik az átlagosnál sokkal okosabbak. Gyorsabban vág az eszük. Logikusabban gondolkoznak. Élesebb az elméjük. Több az ötletük. Hamarabb látják meg az összefüggéseket. Tartósabban és többet tárol az emlékezetük. Meg hasonlók.

– Miért fontos ez? – érdeklődött a Bokszoló. – Egy nagyokos éppúgy elfekszik egy balcsapottól, mint egy kisokos.

A Tanár türelmes magyarázatba kezdett.

– Arról van szó, hogy Magyarországon is létre akarják hozni a kiemelkedően értelmes emberek szövetségét vagy klubját. Külföldön már vannak ilyenek. Azt is kiszámították, hogy a felnőtt lakosságnak általában két százaléka rendelkezik ilyen adottságokkal. Tehát nálunk olyan százötvenezer ember. Bevallom, fogalmam sincs, hogy milyen módszerrel, miféle műszerrel, szóbeli és írásos vizsgálattal lehet megállapítani az ikú mértékét.

– Ilyesmire nálunk nincs szükség – jelentette ki Szepi –, semmiféle vizsgákra. Mit mond a közmondás? Akinek az isten hivatalt ad, észt is ad hozzá. Tehát minden világos. Magas az ikújuk azoknak, akik a Parlamentből intézik az ország ügyeit.

– Nana! – mondta barátom, Mandola, de a csapost nem zavarta a közbeszólás.

– Meg akik vezetők a pártokban, a minisztériumokban, főhivatalokban – folytatta –, polgármesterek, főbírók, főügyvédek, főügyészek.

– Nana! – jegyezte meg újfent Mandola.

De Szepi lendületét nem lehetett megtörni.

– Újságírók! – folytatta a felsorolást. – Azoknak az ikújuk az égig ér! Főszerkesztők, alszerkesztők. Továbbá írók, tudósok, professzorok!

– Nana! – szúrta közbe Mandola.

Szepi rá se rántott.

– Majdnem kihagytam a pénzembereket. Bankárok, vállalkozók. Ja és a diplomaták. Követek, konzolok vagy konzulok, meg mindenféle szószólók. Nagy ikú nélkül sehol se lennének.

– Nana!

A csapos erre már kijött a béketűrésből.

– Mit nanázol te mindenre?! Mondd meg név szerint, hogy szerinted melyik politikusnak, pártvezetőnek, diplomatának, újságírónak kicsi az ikúja? Halljuk!

Barátom, Mandola, erre csak legyintett.

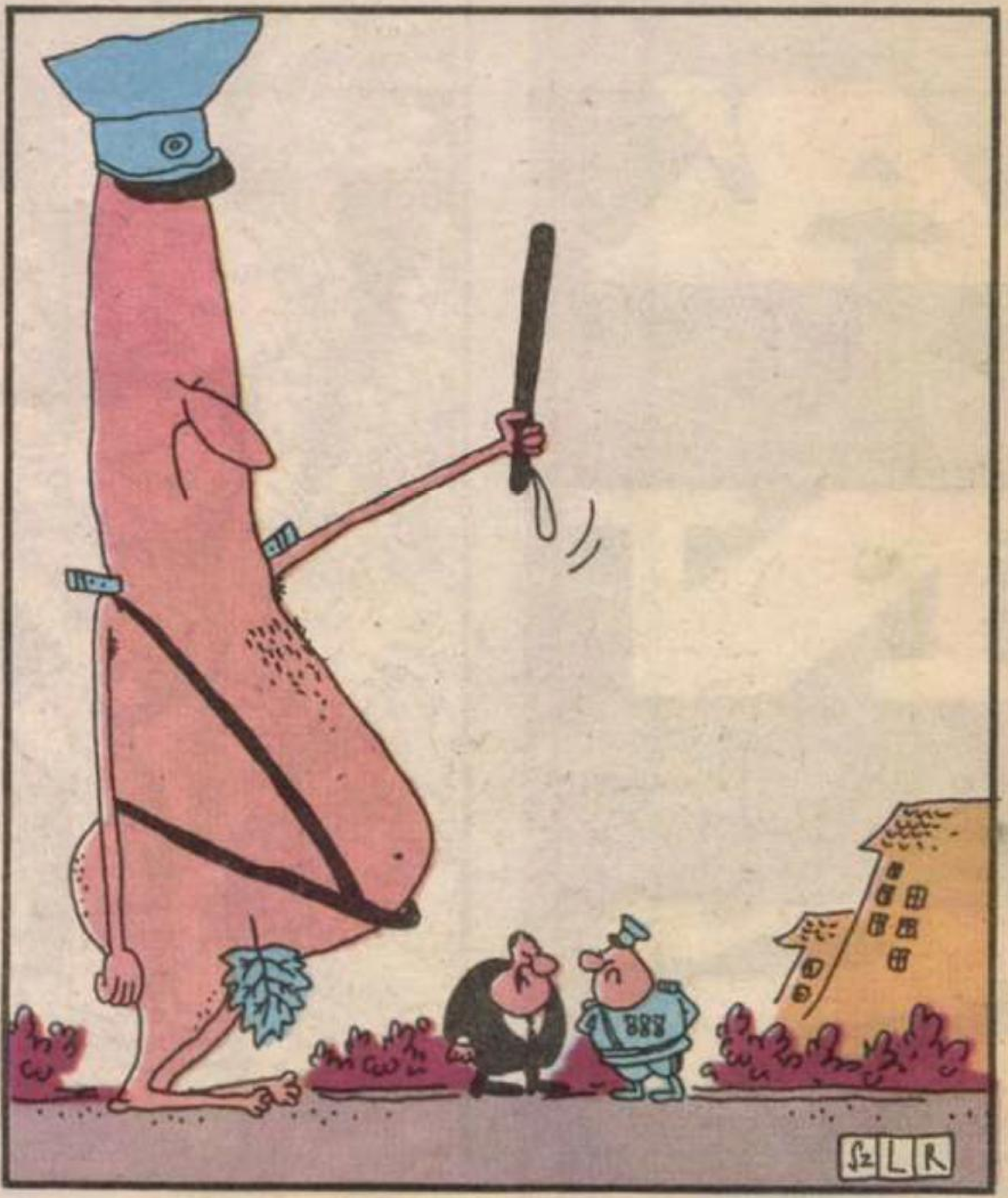
– Túl hosszú volna a lista. És több eszem van annál, hogy ennyi ember előtt nevesítsek.

A Tanár úr odahajolt Mandolához, megszorította kezét.

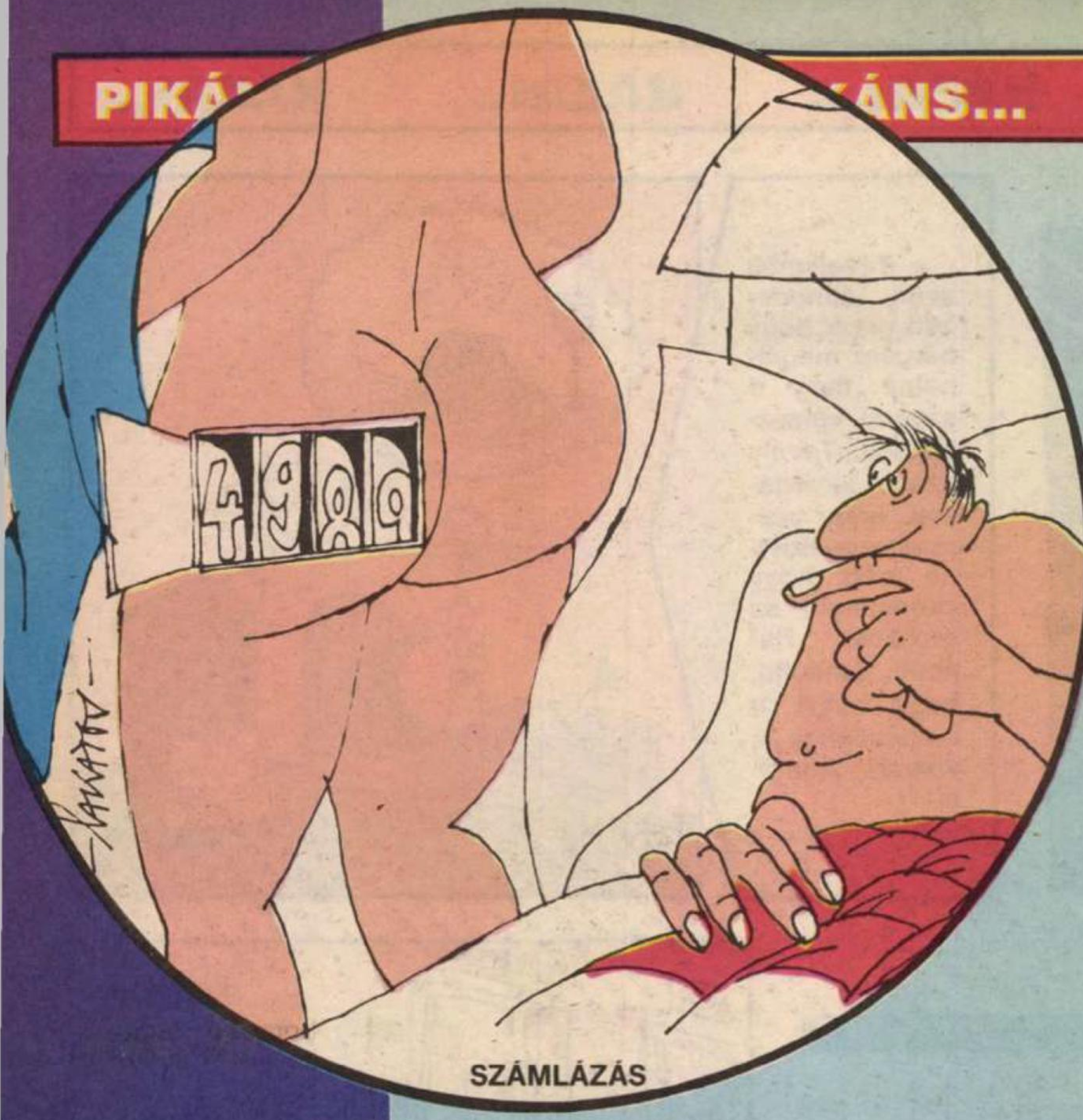
– Kösz. Egy magas ikúsunk már van. Maga, Mandola barátom. Már csak a maradék száznegyvenkilencezer-kilencszázkilencvenkilencre volnék kíváncsi.

(KÜRTI)

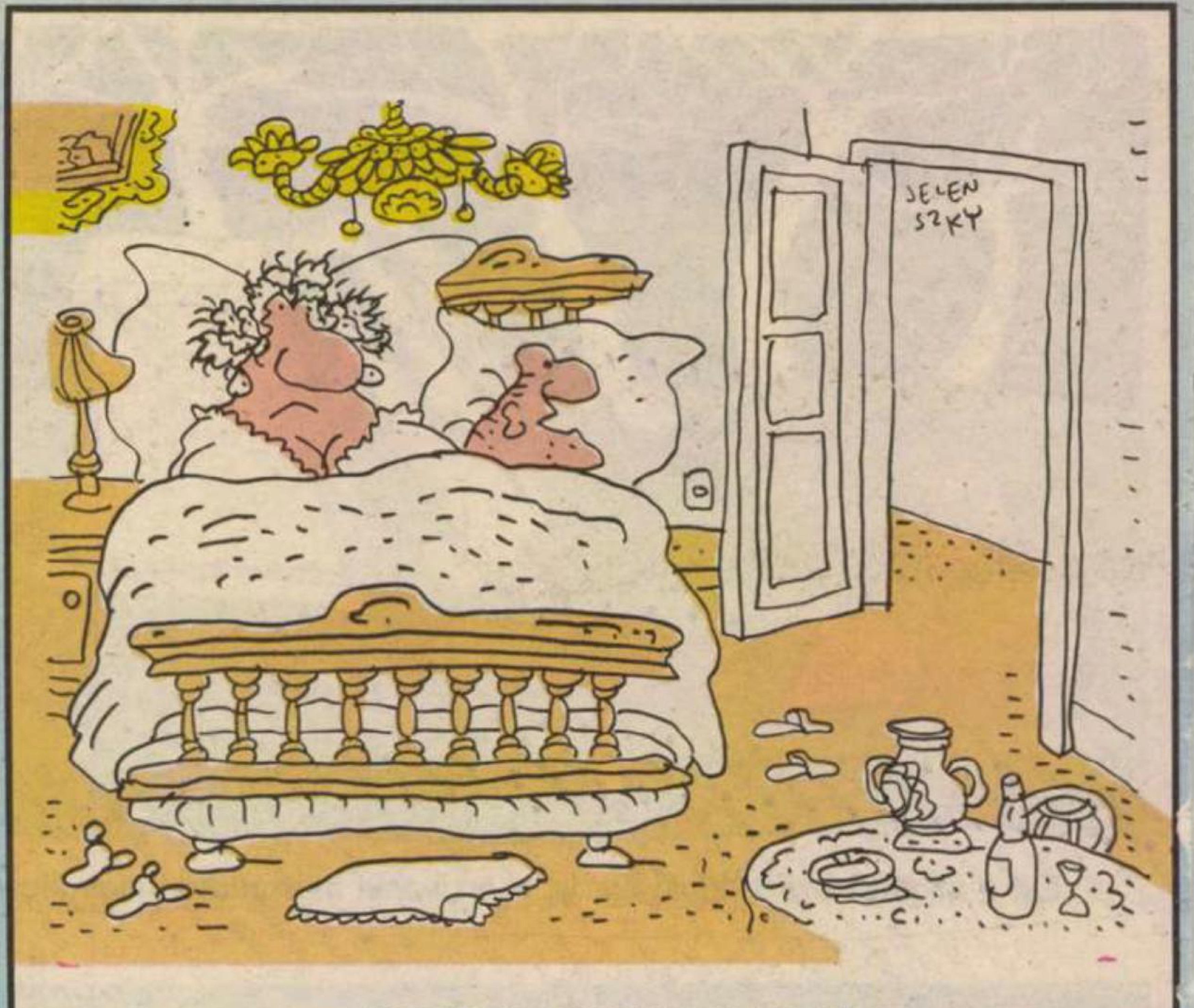
Dr. Petőfi László (PM): Drágul a posta...
EJ, MI A KÖ...?!

– Hiába is próbálkoztok, akkor sem tudunk több támogatást biztosítani az örsötöknek!...

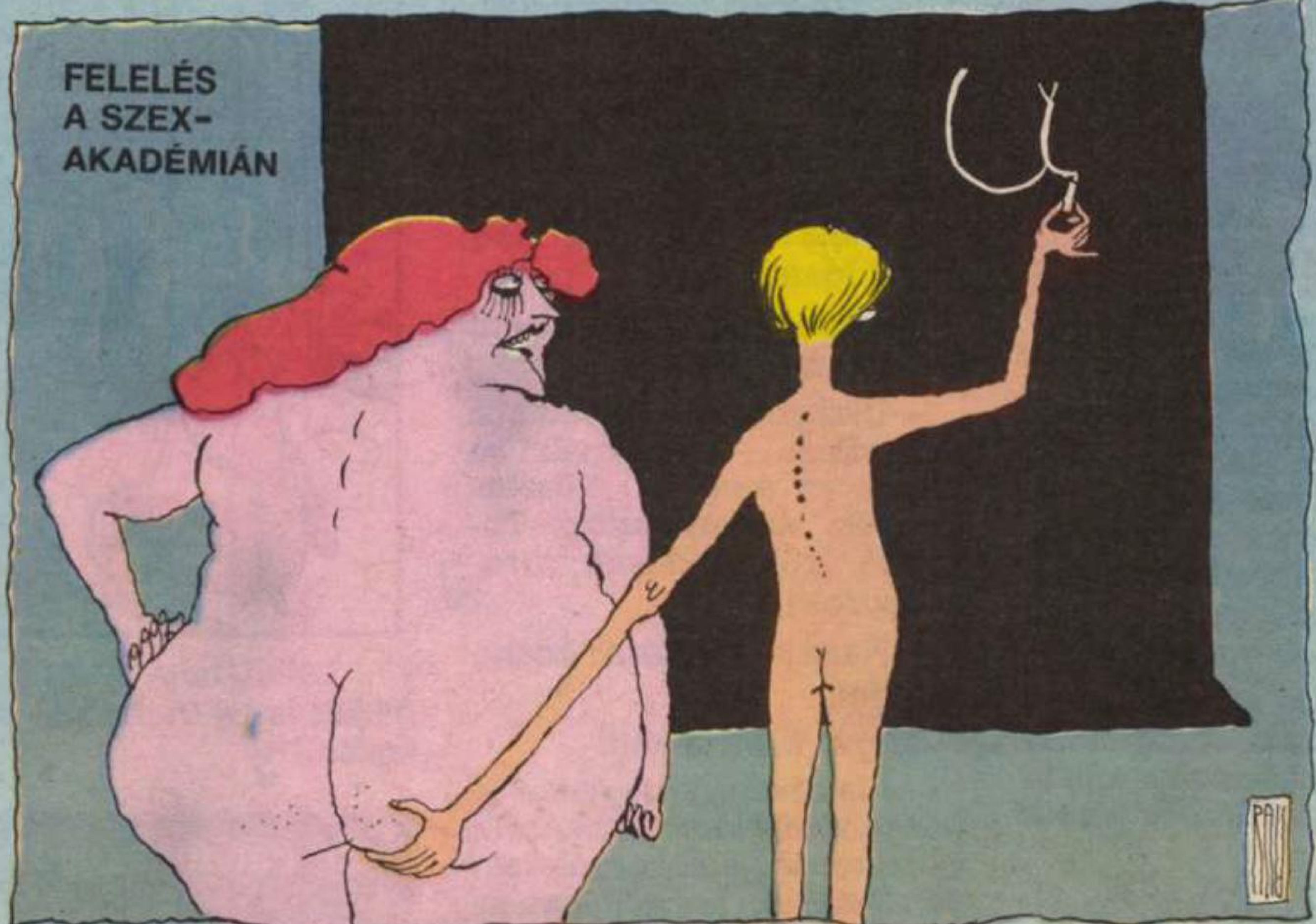
SZÁMLÁZÁS

– Egy önként jelentkezőt kérek!

PIKÁNS

FELELÉS A SZEX-AKADÉMIÁN

RUDNAI GÁBOR:

EMLÉKPLAKETT

Nem hullt az égből manna,
s egy úr meg sem mukkanna,
ha épp hajába túrva
nem nyúlna holmi furcsa,
nedves pecsétbe. Nyurga
lévén látta, hogy nem Isten
kegyeskedett, hogy áldást hintsen,
és ezért goromba
hangon kétségbe vonta
e ronda
pecsét
becsét.
Igaz,
akad számára is vigasz,
hisz megkímélte szvetterét,
s bár vigasznak ez se túl sok:
„Jobb ma egy veréb,
mint holnap egy túzok.”

TANÁR ÚR

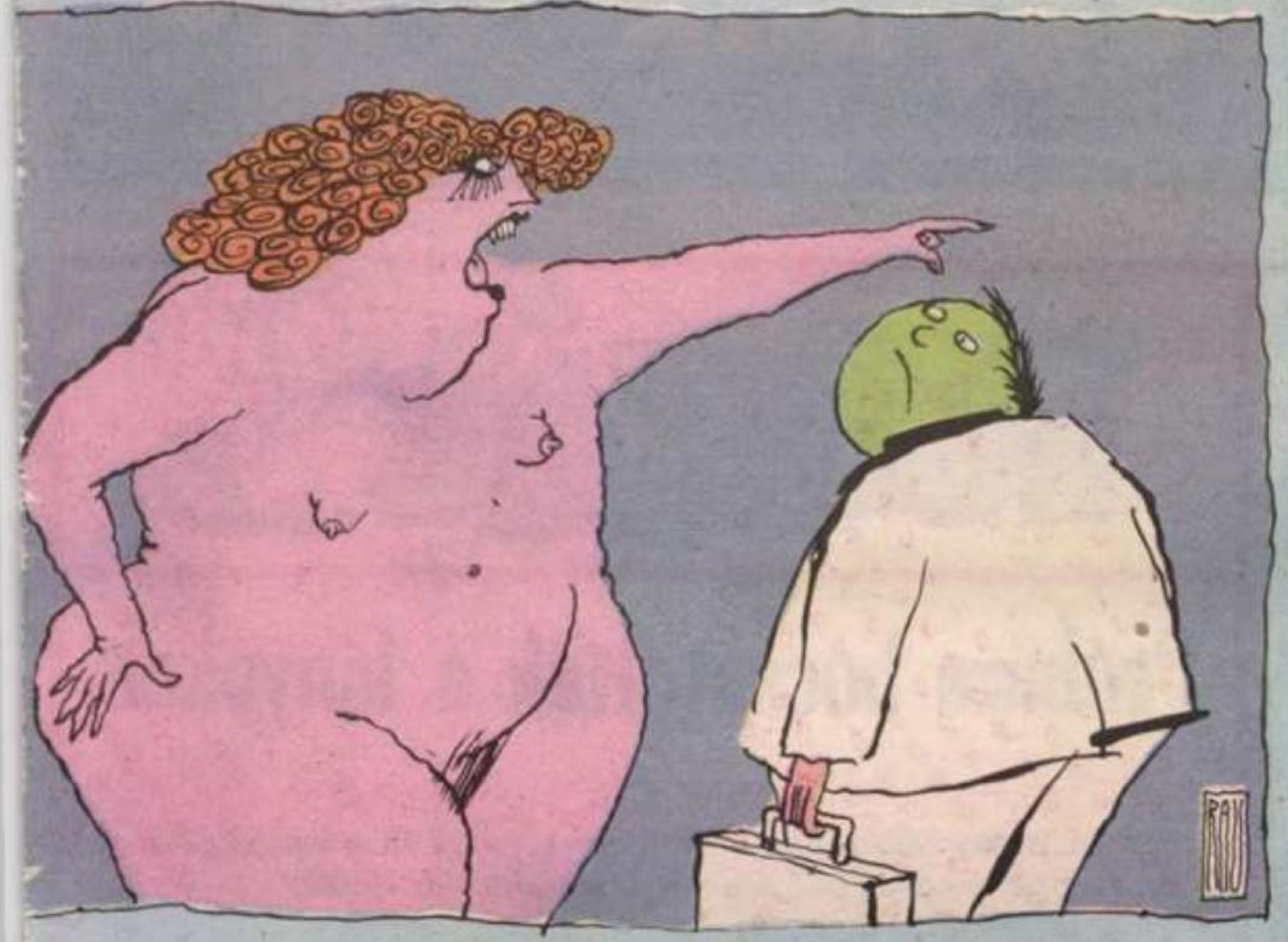
– Nocsak, Rozgonyi, ha jól emlékszem magának felmentése van tornából!

AKCIÓ

– Ha nálunk kettyintesz szépfiú, sorsjegyet kapsz, amivel beutalót nyerhetsz egy floridai nemibeteg-gondozóba.

TANÁRI SZIGOR A SZEXAKADÉMIÁN

– Kovács, küld be az apádat, majd ő megmutatja neked, hogyan kell csinálni...

PIKÁNS MÁRTÁS

...És akkor a legvégén zutty!, nyakon öntjük avval a mmmmm... pikáns mártással.

Hölgyeim és Uraim, tálalva van!

Hogyhogy micsoda? Nos, úgyszólván szinte minden: plenáris ülés, közéleti csetepaté, médiahajó, ügynöklista, szanálóbizottság, locibunda, emberrablás, mikor mi.

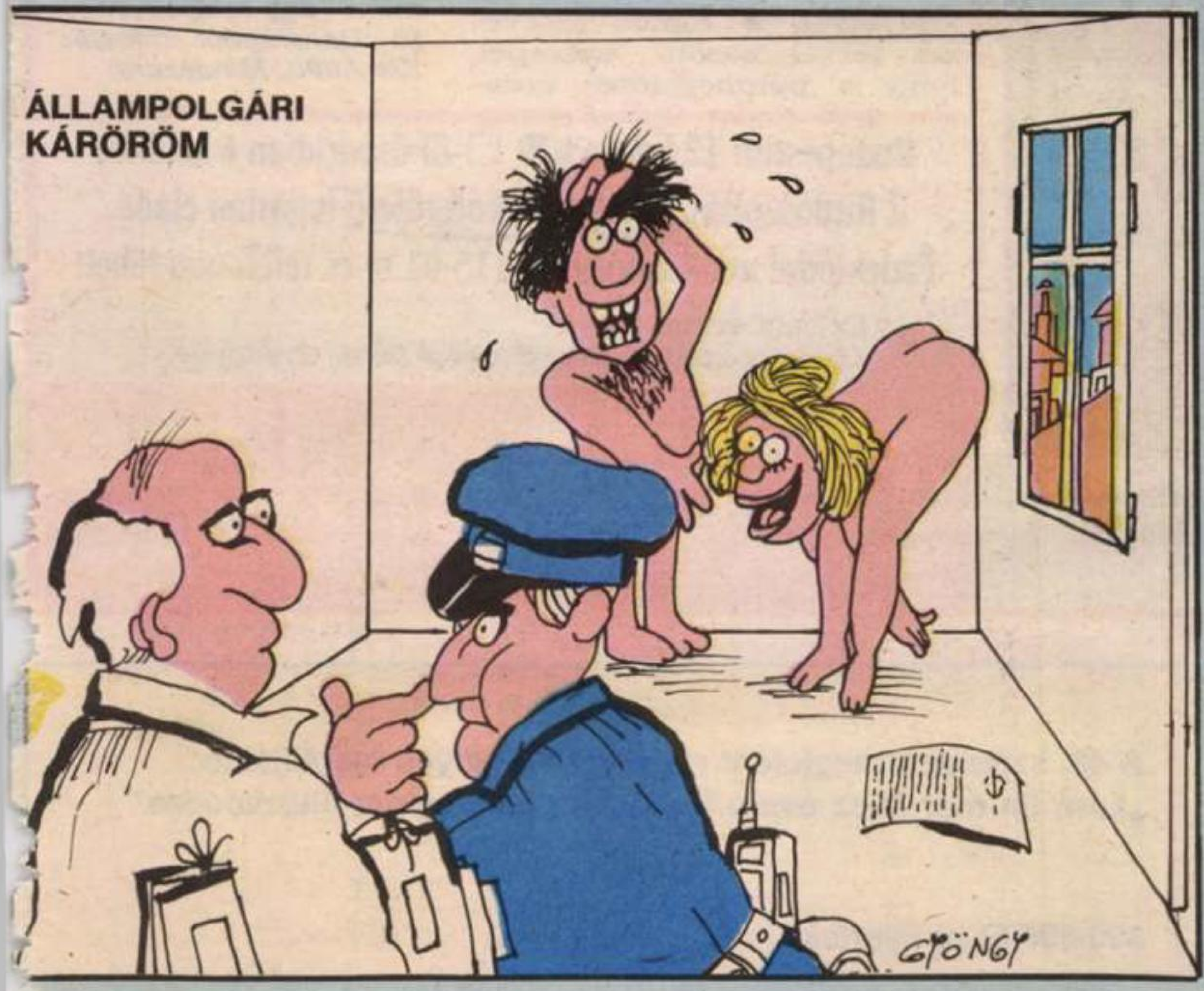
A dolog lényege, hogy ne írjam: legvégső szubsztanciája maga a pikáns mártás.

Miért, miért?... Hát azért, hogy bevegye a gyomrunk.

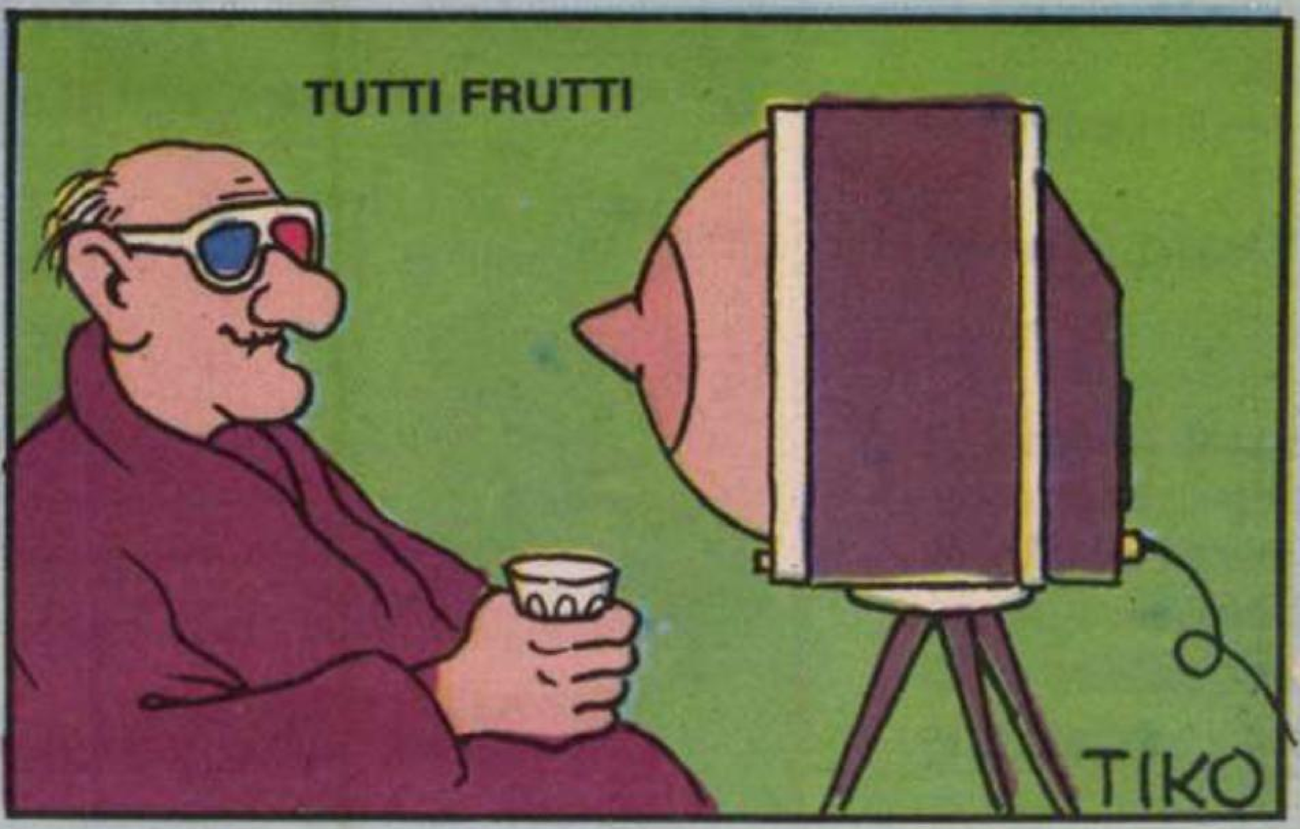
Naná!

(W)

– Hülyét kapok a röhögéstől! Még egy végrehajtó...

– Azért szörnyen zavar, hogy a pészmékered ilyenkor is szünet nélkül a Kis éji zenét játsza...

3 dimenziós kamerával készül az RTL-PLUS szexműsora.

MICSODA NŐ!

Valamennyien vágyunk rá, hogy mások együnk, mint a többi lány és asszony, ülönlegesek! Így csináld:

Fényképésznek mondd: „Egyáltalán nem ekel, hogy a képen szép legyek, fő, hogy sonlítson rám!"

Moziban helycserét javasolsz a férfinak, gy jobban lásson. Rossz film után is tiszán emlékszel, hogy te akartad megnézni, és em ő. Hazafelé boldoggá tesz, hogy minden ő után megfordul!

Jóképű főnököd, ha magához kéret, tüsént szemérmesen begombolod a köpenyet, ráncosra ereszted a harisnyádat, és jnálod, hogy éppen nem a lúdtalpbetétes izős egész cipőt viseled.

Számtalan lehetőséged volt, hogy világhíesen bejárd a nagyvilágot, de te szívesebben önyvelsz itthon, egy sintértelepen. Néha zedbe jut csodás ábrándod, hogy egyszer ajd még az üzemikonyhán mosogathatsz...

Ahány tanfolyamra beiratkozol, mind végzed! Ha megfogadtad, hogy hétfőtől endszeresen tornászol, és jársz fogorvoshoz, akkor azt teszed, mindhalálig! Meggyőződésed, hogy minden kortársadnál tíz évvel öregebbnek látszol. Egyébként soha le nem tagadsz egyetlen évet, egyetlen kilót sem.

Évek múltán se leszel egyre jobb tanuló, tornász, énekes. És ha összefutsz volt padtársnőddel, nem viháncolsz úgy, mint egy tébolyult kisóvodás.

Ha vendég jő, és a srácok unszolnak, készséggel elszavalod az Anyám tyúkját.

Ha gyermekeid dohányzását ellenzed, ragaszkodsz a személyes példaadáshoz.

Ha a nagylányod jár valakivel, neked csak az a fontos, hogy ne legyen diplomás.

Valahányszor kinyitod a ruhásszekrényed, boldogan sikoltod: „Mennyi rongyom van, és valamennyi remekül viselhető!"

Színházban, ha a helyedre rogytál, a hermelines nagymonológ alatt nem azon töprengsz, hogy a jövő héten mi a csudát főzzél?!

Szülőszobában, ha eljött az időd, boldog vagy, hogy nem férfinak születtél, mert akkor naponta kellene borotválkoznod!

(G. Sz. J.)

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: a Ludas Matyi és Ludas Magazin 1990. előtti, régi bekötött példányait, női kerékpárt, Vavyan Fable: Ki feküdt az ágyamban, Halálnak halálával, Lawrence L. László: A sámán átka, Rókacsapda, Az elátkozott hajó, A gonosz fekete hercegnő, humoros könyveket, sorozatokat.

Kínálnak: 1-es mosogatót, cserép villanykályhát, hármas héra gázégőt, 3 személyes műa. csónakot (esetleg 55 cm^3-es motorral együtt), 200 l-es villanybojlert, biogilisztát és humuszt, régi kottákat: Bach, Beethoven, Mozart, Haydn, színészek, sportolók, énekesek posztereit, használt 44-es férficipőt, 54-es férfiruhát, külföldi bélyegeket.

Cserélnek: több éves bekötött IPM-et női kerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön és pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

A jó étvágyú fa bekebelezte a vaskerítést. Erre mondják: aki éhes a vasat is megeszi.
(Fotózta: Schvalb György)

TURKÁL

Próbára bocsátották a lányokat

Hol és mikor lehet kipróbálni őket? – Ez itt a kérdés?
(A Népszabadságból ollózta Ughy János, Hottó)

hívják a figyelmet a kábítószer-fogyasztás körülményeire, a szülőket pedig megismertették a sámánizmus veszélyeivel. E fontos szervezet tervei között szerepel, hogy a bűnmegelőzés érde-

A szezont a fazonnal, a sátánizmust a sámánizmussal nem lehet felcserélni. Vagy mégis?...
(A Délvilágból ollózta: Kis Attila, Mindszent)

Budapesttől 12 km-re 670 □-öl ősparkban 6 szobás, 2 fürdőszobás, 250 km^2 lakóterületű ingatlan eladó. Érdeklődni munkaidőben a 115-0134-es telefonon lehet.

Ez sem semmi!
(A Reformból ollózta: Bodrogi Imre, Gyöngyös)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

A 43. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Lám én már húsz éve a legújabb divat szerint öltözködöm."

300-300 Ft-ot nyertek:

Wágner Alfréd, 1047 Budapest, Attila út 150.
Fátrai Imréné, 1181 Budapest, Darus u. 8. III./3.
Virág Rozália, 2120 Dunakeszi, Kinizsi u. 9.

A nyereményeket postán küldjük el.

Három szerencsés nyertesünk jutalmát e héten a TKD biztosítja!

1. díj:
ötnyelvü (angol–német–francia–olasz–magyar) elektronikus szótár

2. díj: 600 Ft

3. díj: 300 Ft

Amennyiben Ön rendszeresen beküldi a túloldali keresztrejtvények helyes megfejtését, havonta egyszer részt vehet egy extra sorsoláson!

Fődíj: 1db TKD 14 nyelvű elektronikus szótár.

MI MEGOLDJUK A NYELVÉT!

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Olvasószerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztő:
ANTAL FERENC

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÁNÓ ATTILA (Bánó)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kelemen István (Kelemen)
Kürti András (K. A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Miklósi Ottó (Mottó)
Murányi Marcell (Murci)
Puszta Péter (Puszta)
Szmodis Imre (Szi)
Tóth Antal (Tónió)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.:112-8860) 215-96162 Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály.
Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456.
Telefax: 138-3150, 138-4429.

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
91.2308/45-66-22
rotációs ofszeteljárással

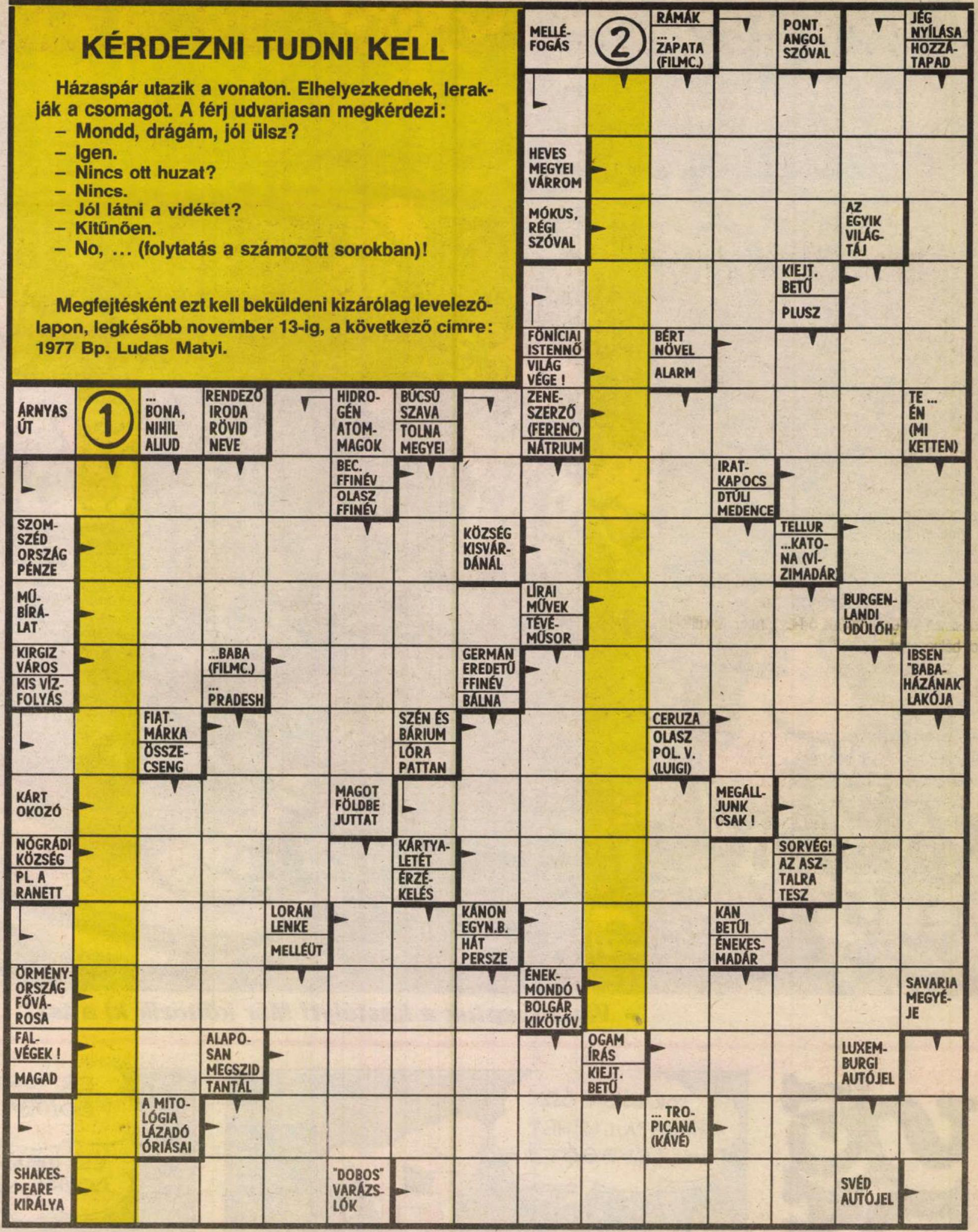
Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

KÉRDEZNI TUDNI KELL

Házaspár utazik a vonaton. Elhelyezkednek, lerakják a csomagot. A férj udvariasan megkérdezi:
- **Mondd, drágám, jól ülsz?**
- **Igen.**
- **Nincs ott huzat?**
- **Nincs.**
- **Jól látni a vidéket?**
- **Kitűnően.**
- **No, ... (folytatás a számozott sorokban)!**

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb november 13-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.

JELENSZKY LÁSZLÓ RAJZA

– Visszakaptuk a kastélyt! Már költözik ki a tsz!

NEMES ZOLTÁN RAJZA

ORPHEUS AZ ALVILÁGI

